

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

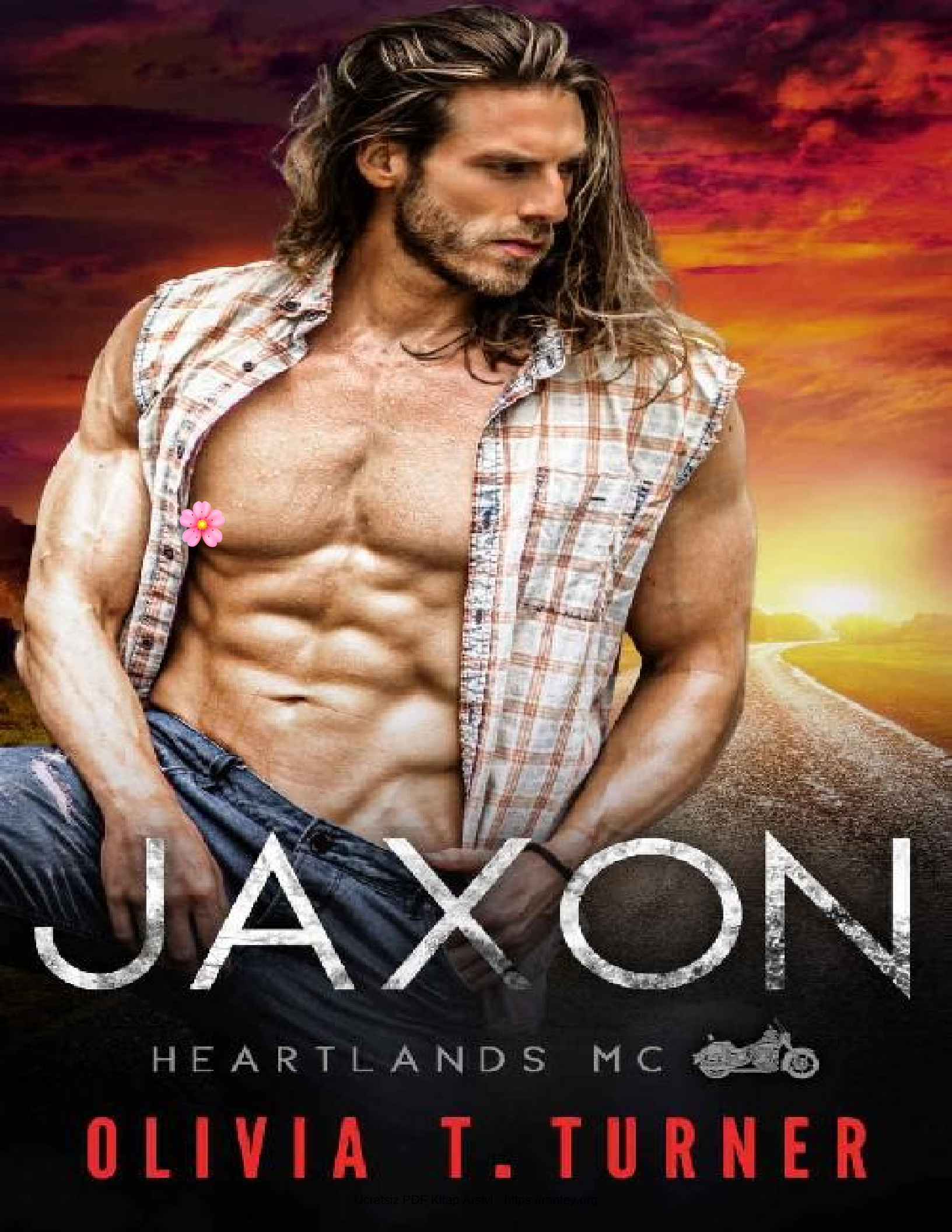
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JAXXON

HEARTLANDS MC

OLIVIA T. TURNER

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
  - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

JAXON

HEARTLANDS MOTOSİKLET KULÜBÜ BEŞİNCİ KİTAP

OLIVIA T. TURNER

İÇİNDEKİLER

[Telif Hakkı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10 Epilog](#)

[Epilog Epilog](#)

[OTT'ye Takıntılı Olun](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın! Sesli Kitaplar](#)

[Çekinmeyin. Gel beni takip et...](#)

Telif hakkı © 2020 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için, e-posta Olivia@oliviattturner.com

***Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın.
Teşekkürler!***

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Editörlük Kapak
Tasarımı CormarCovers.com Kapak
Modeli: Lewis Winyard

*Ŗu anda zor zamanlar geçiren herkese.
Başınızı dik tutun.
Dünyayı daha iyi bir yer haline getirebiliriz.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Stella

"GECE YARISI BİLE DEĞİL VE BARBIE HAVUZDA BECERİLİYOR. Masa," diyor Cat barın arkasına geldiğinde. "Bu yeni bir rekor olmalı."

Kafamı kaldırıp Barbie'nin ayaklarının masanın üzerinde sallanan cam ışığa çarptığını ve iri yarı bir motorcunun ona bir kırıcı gibi çarptığını gördüğümde gülsem mi, kafamı mı sallasam bilemiyorum. Adamın arkadaşı topunu kafasının etrafından geçirirken Barbie herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle çığlık atıyor. Onun bilardo topu, diğer topları değil.

"Bu kız azgın ağaçtan düştü ve aşağı inerken her dala çarptı," diyorum onu hayranlıkla izlerken. Bunu toplum içinde nasıl yaptığını bilmiyorum.

Cat birkaç bira doldururken gülüyor. "O kesinlikle milyonda bir."

Roxanne yürürken, "Yani milyonda bir olan biri mi demek istiyorsun?" diyor.

elinde boş şişelerle dolu bir tepsiyle gelir.

İri adam işini bitirdiğinde yüksek sesle homurdanıyor ve sonra Barbie kalkıyor, yanağına bir öpücük konduruyor ve pembe ve memnun görünerek buraya geliyor. Önümüzdeki tabureye yarı oturup yarı düşerken ayaklarının üzerinde biraz dengesiz duruyor.

"Bunu barda yapmak gerçekten gerekli mi?" Roxanne tepsisine buz gibi bira bardaklarını doldururken soruyor.

"Ben bir Sweettart'ım, tamam mı?" Barbie makyajını tazelerken cevap veriyor. "Bizim işimiz bu. Biz sizin gibi tutucu değiliz. Her zaman çok düzgünüz. Sanki bir grup kız rehberle takılmak gibi."

Yırtık jean şortuma, kolları sökükle siyah tişörtüme ve karnımı gösteren düğüme bakıyorum ve gülmekten kendimi alamıyorum. Bir motorcu barında çalışıyorum. Daha önce bana hiç 'düzgün' denmemişti. Gerçi Barbie'nin düzgünlük anlayışı biraz çarpık.

"Ayrıca," diye devam ediyor Barbie barın arkasına uzanıp bir şişe bira alırken. "2020 yılındayız. Bu kadar sürtük ayıplaması yeter."

Roxanne başını sallarken birasıyla bilardo masasına geri dönüyor. "Saç stiline bakınca 1982'de olduğunu sanırsın."

Koyu renk dipli kocaman sarı saçlarına bakarken hepimiz kıkırdıyoruz. Barbie sanki bir Def Leppard albümünden fırlamış gibi görünüyor.

Bar sabah ikiye doğru boşalmaya başlıyor. Sadece bir düzine sarhoş adam vardır. Barbie bile evine gitmişti.

Cat'i barda uyuklarken yakaladığımda ona "Evine git," diyorum. "Ben bitiririm."

Bana bakarken kan çanağına dönmüş gözleri yarı kapalı. "Gerçekten mi? Seni yalnız bırakmak istemiyorum."

"Yalnız kalmaya alışkınım," diyorum gülerek ama göğsüme bir yumruk yemiş gibi oluyorum. "Öte yandan senin yeni ve süslü evinde seni bekleyen seksi ve kaslı bir adamın var."

Erkeği Saint'i düşünürken hülyalı hülyalı gülümsüyor. O gerçekten seksi ve Heartlands Motosiklet Kulübü'nün tıraşlı bir üyesi. Hapisten yeni çıkmış ve zaman zaman biraz kaba olsa da harika bir adam.

"Yarın bunu telafi edeceğim," diyor azı dişlerini gösteren bir esnemeyle. "Söz veriyorum."

"Git," diyorum bir bez alıp yapışkan çubuğu silmeye başlarken. "Fikrimi değiştirmeden önce."

Bana tekrar teşekkür ediyor ve onu alması için Saint'i arıyor. Birkaç dakika sonra Saint'in içeri girdiğini, onu kucağına aldığını ve gözlerini kapatıp göğsüne sokulurken hiç olmadığım kadar mutlu görünerek dışarı çıkardığını görüyorum.

Bir erkeğe ihtiyacım var.

Başımı sallarken iç çekiyorum ve işime geri dönüyorum. Bu adamlardan birçoğu kısa kot şortuma girmeye çalıştı ama hiçbirine izin vermedim.

Ranger yasak bölge olduğumu ve bana dokunmaya cüret etmeden önce iznimi almaları gerektiğini, aksi takdirde onunla hesaplaşmak zorunda kalacaklarını söyledi. O zamandan beri kimse beni yakalamadı.

Bazıları benimle birlikte olmaya çalıştı ama ben ilgilenmiyorum. Motorcu barlarında çalışan kızlara benzemiyorum. Aslında bakireyim.

Her zaman istediklerini alan ve kendilerine ait olanı koruyan güçlü alfa erkeklerinden etkilenmişimdir. Sanırım bu yüzden buraya başvurdum. Burası öyle erkeklerle dolu.

Ama yine de hiçbiri bende o ilgiyi uyandırmadı. Belki de Barbie gibi olmalıyım.

Kimi kandırıyorum ben? İçimde yok.

"Kapatıyorum Stella," diyor aşçı T-Bone ellerini kirli önlüğüne silerken. "Ben gitmeden önce bir şeyler yemek isteyen var mı?"

Etrafımda kalanlara bakıyorum. Neredeyse hepsi sızmış ya da uyuyor.

"Yok," diyorum ona gülümserken. "Sen eve git. Madge'e selamımı söyle."

"Söylerim," diyor elini omzuma koyup geri dönerken.

kapatmak için mutfığa. İyi bir adamdır. Bana ve diğer kızlara her zaman söyleyecek güzel bir sözü olan barın büyükbabası gibi.

"Bir saat kaldı," diyor fedai Bulldog yürürken, canı sıkılmış gibi görünüyor. "Oynamak ister misin?"

"Elbette," diyorum barda otururken. "Bu sefer o kadar sert vurma.

Geçen hafta neredeyse elimi kırıyordun. Hâlâ acıyor."

Bir deste kâğıt çıkarırken parmak eklemlerimi ovuşturuyorum. "Bunun için üzgünüm," diyor barda dağıtmaya başlarken. "Kazanmak üzereyken çok heyecanlanıyorum."

"Sadece benimkileri ezebilecek devasa ellerin olduğunu unutma," diyorum gülerek. Bulldog yapacak başka bir şey olmadığına Speed oynamayı seviyor. Onu yenebilen tek kişi benim, bu yüzden her zaman beni oyuna davet ediyor.

Kartlara odaklanırken onu izliyorum. O da iyi bir adam. Bu kadar sert bir adamın hayatındaki kadınlara karşı bu kadar nazik olabilmesi çığınca. Kızlardan hiçbirinin Bulldog hakkında söyleyecek kötü bir şeyi yok. Elleriyle haddini aşan düzinelerce erkeğin kışına tekme basmıştır. Buradaki tüm garsonlar onu takdir ediyor.

"Oh, kahretsin!" Bulldog, ben bir yuvarlanmaya ve kartları çarpmaya başladığımda bir nefesle söylüyor. "Dur. Çok hızlı gidiyorsun!"

Tam cevap vermek üzereydim ki motosikletlerin tanıdık kükremesi
Bar

İkimiz de dönüp açık kapıya bakıyoruz.

"Adamlar kaçıyor muydu?" Derim karıncalanmaya başlarken soruyorum. Bulldog'un yüzü sertleşirken başını sallıyor. "Hayır."

Karnım sinirden zangır zangır titrerken bar taburesinden kalkıyor. Bu çok zor

bu dev adamın yanında korkmak. *Dev* gibi bir adam ama çok fazla motor varmış gibi geliyor.

"Burada kal," diye homurdanarak ne olduğuna bakmak için kapıya yöneliyor.

Kapıdan çıkıp gözden kaybolurken gözlerim onun devasa sırtında. Birkaç saniye sonra bağırışlar ve birinin duvara çarpma sesi duyuluyor.

Etrafımda kalan sarhoş motorculara bakarken "Hayır," diye nefes nefese kalıyorum. Hiçbiri ayağa kalkmıyor. Hepsi sarhoşluktan sersemlemişti.

Masanın üzerinde uyuyan Buzz'a doğru koşuyorum ve onu sarsmaya başlıyorum. "Ne?" diye mırıldanıyor, gözlerini bile açmıyor.

"Uyan, Buzz!" Kulağına doğru bağıriyorum. "Sanırım bir sorun var."

Dünyaya küsmüştü, ben de hemen diğer adama koştum. Onu sarsarak uyandırmaya çalışıyordum ki Bulldog üzerinde üç adamla bara daldı. Bulldog bir kolunu birinin boynuna dolamış, diğerini de kesik yerinden tutuyordu. Üçüncüsü yüzüne dirsek atıyor.

"Dur!" Burnu kırılıp her yere kan sıçrarken çığlık atıyorum. Yaklaşık bir buçuk düzine motorcu mekâna doluşurken donup kalıyorum. Onlar Heartland çocukları değil. Hiçbirini tanımıyorum ve kim olduklarını da bilmiyorum. eğer kulüplerinin logosunu taşımasalardı.

Haydutlar.

Birkaç kasaba öteden rakip bir Motosiklet Kulübü ve benim çocuklarla anlaşıyorlar. Saint'in birkaç hafta önce Roach adında bir adamlarını öldürdüğünü duydum. Yani bu onların misillemesi olmalı.

Mekânı dağıtmaya ve yeni yeni uyanmaya başlayan sarhoş motorcuları dövmeye başlarken yuhalamaya ve bağırmaya başladılar. Müzik kutusuna bir sandalye fırlatılır ve müzik durur. Bir masa devrilir. Birisi içkilerin üzerine bir sandalye fırlatıyor ve şişeler patlıyor.

Üzerime cam kırıkları ve viski yağarken çığlık atıyorum.

Sonunda ayaklarım hareket etmeye başladı.

Buzz bir motorcunun çenesine yumruğunu indirirken arkaya doğru koşuyorum. İki kanun kaçağı daha arkadan üzerine atladı.

"Haydi!" T-Bone geldiğimi görünce "Hadi!" dedi. Bir eliyle beni tutuyor ve arkasına çekiyor. Elinde bir kasap bıçağı var ama kendisinden birkaç on yaş küçük, acımasız ve kaslı bir adam sürüsüne karşı pek bir işe yaramayacaktır.

T-Bone'un bize yiyecekleri uzattığı duvardaki delikten bakıyorum ve kalbim buz kesiyor.

Her yerdeler.

Outlaws, Heartlands'in Başkanı Troy Conley'nin ofisinin kapısını kırıyor ve Bulldog sonunda sırtında kırık bir sandalyeyle dizlerinin üzerine çöktürölürken içeri doluşuyor.

Bu piçler Heartlands'i hazırlıksız ve habersiz yakaladı ve onlara özensizliklerinin bedelini ödetiyorlar.

Üç kanun kaçağı mutfağı giriyor ve beni ve köşede toplanmış yaşlı adamı görünce sırtıyorlar.

T-Bone bıçağı buruşuk parmak eklemleriyle kavrarken, "Defol git buradan," diye uyarıyor. "Yoksa hepinizin bağırsaklarını deşer ve yarınki köftenin içinde servis ederim."

Üç motorcu bize doğru ilerlerken gülüyorlar. Biri çöp kutusundan bir çift patates kızartması alıyor ve yaklaşırken onları yiyor.

Çok büyükler. Hiç şansımız yok.

Ama benim çocuklar, hatta aşçı bile, asla geri adım atmaz.

T-Bone bıçağını en yakın olana savuruyor ama o çok yavaş. Kanunsuz onun bileğini yakalıyor ve burnuna sert bir yumruk indiriyor. Bıçak bir takırtıyla yere düşüyor.

Ona doğru hamle yapıyorum ama bir anda bir ters yumruk geliyor ve beni kış üstü yere düşürüyor. Gözlerim sulanırken ve ellerim titrerken acı beynime vuruyor.

Daha önce hiç dayak yememiştim ve bu beni çok sinirlendiriyor. Bıçağı tekrar uzanıyorum ama pislik herif bıçağı sobanın altına atıyor.

Sulu gözlerim deri k e s i ğ i n i n üzerine dikilmiş isme takılıyor.

Gunner. Başkan.

Üç adam T-Bone yere yığıldığında onu tekmeliyor ve botlarını vücuduna vuruyor. Onu korumak için üzerine atılıyorum ve botların bana vurmasını beklerken gözlerimi sıkıyorum, ama asla gelmiyorlar.

Bardan biri gitme vaktinin geldiğini haykırıyor.

Üçü dışarı çıkarken ellerine ne geçerse alıp yere atıyorlar. Kocaman bir zeytin kavanozu sobaya çarpıp parçalanırken dişlerimi sıkıyorum.

Başladığı kadar hızlı bitti.

Motosikletler kükreyerek geri dönüyor ve caddede gözden kayboluyorlar. "Sen iyi misin?" T-Bone'a kışının üstüne düşerken soruyorum.

Tanrım, ellerim titriyor.

Bir tomar kan tükürüyor ve başını sallıyor. "Lanet olası bir dişimi kırmışlar. Bu benim ilk kırığım değil ve son da olmayacak."

Ayağa kalkmasına yardım ettim ve bara koştum. Çocuklar her yere yayılmıştı. Buzz bilardo masasında baygın yatıyor. Bulldog dizlerinin üzerine çökmüş, kan kusuyordu.

Bar yerle bir olmuş. Her yerde kırık camlar ve parçalanmış tahtalar var.

Burası sahip olduğum tek ev. Ve saldırıya uğradı.

Bulldog'a doğru koştum ve önünde diz çöktüm.

Beni gördüğünde kollarını etrafıma doluyor ve beni neredeyse ezecek kadar şiddetli bir sarılma için kendine çekiyor.

Elimi sırtında aşağı yukarı gezdirirken "S o r u n yok," diye fısıldıyorum. "Her şey bitti."

Arkasına yaslanıyor ve kara gözlerindeki vahşeti gördüğümde ürperiyorum. "Daha bitmedi," diye tıslıyor sıkıldığı dişlerinin arasından.

"Bu bir *savaş*."

İKİNCİ BÖLÜM

Stella

"VAY CANINA!" ROXANNE DIYOR KI NE ZAMAN O YÜRÜR
İÇİNE VE BAR VE SONRAKI

Sabah. "Burası mahvolmuş! Ne oldu böyle?"

Ayaklarımın altında kırık camların çıtırtısı olmadan hiçbir yere yürüyemiyorum. Bar güneş ışığında daha da kötü görünüyor. Kırmadıkları bir şey kaldığını sanmıyorum.

The Heartlands'in Başkanı Troy, duvardaki devasa The Heartlands logosuna bakarken öfkeli bir şekilde tıslayarak nefes alıyor. *Outlaws*'ın üzeri spreyci boyayla kırmızıya boyanmıştır.

Başkan Yardımcısı Gage ona, "Outlaws bizim yumuşadığımızı düşünüyor çünkü biz doğru kalmaya çalışıyoruz," diyor.

Troy tabelayı indirirken çenesini sıkıyor. "Gerçekte ne kadar sert olduğumuzu öğrenmek üzereler."

"Ne oldu?" Roxy barın arkasına gelip soruyor. Cat ve ben kırılan camları temizlemeye başlıyoruz. Alkol yüzünden her şey yapış yapış olmuş ve Cat şimdiden iki kez kendini kesmiş.

Ona olanları anlatıyorum ve sonunda gözyaşlarına boğuluyor. Hepimiz bu kulübü seviyoruz. Burası bizim tek ailemiz ve erkekler bize iyi davranıyor. Bütün bunlar berbat.

"Bulldog'un hastanede olduğunu duydum?" Roxy soruyor. "O iyi mi?"

"Evet," dedim. Barın müdürü ve Heartlands üyesi olan Ranger'ı arayıp olanları anlattım ve o da hemen geldi. Bulldog'u hastaneye götürdü ve bana mesaj atarak iki kaburgasının kırıldığını ama iyileşeceğini bildirdi.

Çocuklar teker teker geliyor, içeri girip hasarı gördüklerinde önce şok olmuş sonra da sinirlenmiş görünüyorlar.

"Bunun peşini bırakamayız," diyor Killian yüzünde öfkeli bir ifadeyle.

Troy, "Değiliz," diye karşılık verir. "Çocukları masanın etrafına topla. Kulüp toplantısı. Şimdi!"

Killian çocukları toplarken Cat, "Biraları hazırlasak iyi olur," diyor.

Dondurucuyu açıp buzlu kupaları çıkarmaya başlıyorum. Neyse ki pislikler bunları ve muslukları gözden kaçırmış. Hâlâ çalışıyorlar.

"Ne olacak şimdi?" Cat fısıldıyor, ben ona kupaları uzatırken o da dolduruyor.

Mutfakta temizlik yapan T-Bone'a bakıyorum. İşini asla aksatmayan sert, yaşlı bir orospu çocuğu.

"Bilmiyorum," diye fısıldıyorum. "Bulldog savaşa gireceğimizi söyledi."

"Umarım olmaz," diyor titreyerek.

Ne düşündüğünü biliyorum. Erkeği Saint'in yaralanacağını ya da daha kötüsünü...

Böyle bir zamanda bile, endişelenmem gereken bir erkek olmasını dileyerek kalbim çarpıyor.

"Bu da ne..." diyor, sağ gözüme dikkatle bakarken sözünü kesiyor. "Bu makyaj mı? Vuruldu mu?"

Ona bir bardak daha uzatırken iç çekiyorum. "Sadece bir kere. Ben iyiyim."

Musluğun kolunu gereğinden fazla kuvvetle aşağı çekerken dişlerini sıkıyor. "*Şerefsizler*. Şimdi gerçekten savaşa girmeyi umuyorum."

"Gerçekten," diyorum derin bir nefes alarak. "Ben iyiyim."

Gecenin anısına küçük, güzel bir mor gözüm var ama onu makyajla gayet güzel kapattım. YouTube eğitim videoları için Tanrı'ya şükürler olsun.

Troy masanın başında volta atarken çocuklar büyük masanın etrafına oturmaya başladılar. Bugün takım elbisesini giymemiş, kot pantolonu ve arkasında Heartlands logosu olan deri yeleğiyle iyi görünüyor. Kulüp son zamanlarda temiz olmaya çalışıyor ama içimden bir ses bundan sonra daha da kirleneceğini söylüyor.

Cat ve ben kulaklarımızı dikip masaya doğru yürüyoruz ve biraları dağıtmaya başlıyoruz.

"İyi misin Stella?"

Derin ses beni hazırlıksız yakaladı ve neredeyse tepsimi düşürüyordum. Troy bana doğru bakıyordu. Diğer çocuklar da öyle. Yanaklarım ısınmaya başladı.

Hepimiz aileyiz ama çocuklar kardeştir. Kulüp toplantıları sırasında genellikle biz kızlarla konuşmazlar.

"Ben iyiyim Troy," diye ciyakladım. "Biraz sarsıldım ama iyiyim. Teşekkürler."

İç çekerken başıyla beni onaylıyor. "Sadece bu adamları bunun için geri alacağımızı bil. Kimse aileme dokunamaz ve bu yanına kâr kalmaz."

Toplantılarına başladılar ve bizden gitmemiz istenmedi, bu yeni bir şeydi. Sanırım ilk motorcu kavgamdan sağ çıktığım için gözlerinde bir basamak yükseldim. Cat de Saint'in kızı, yani o da içeride sayılır.

Troy yanmamış bir sigarayı parmaklarının arasında döndürürken, "Sadece bar değildi," diyor. "Bizim depoyu da vurdular."

Masa öfkeli bağırışlar ve neredeyse biraları devirecek yumruk darbeleriyle patlıyor.

"Ne?!" Buzz ayağa fırlarken havlıyor. "Sikerim böyle işi! Gidip bu piçleri doğrayacağım." Şişmiş siyah gözü ve çatlamış dudağıyla zar zor tanınacak haldeydi. Zavallı Buzz dün gece çok kötü yaralanmış.

Ama henüz işi bitmemişti.

Gage, Buzz'ın yeleğinden tutup onu koltuğuna geri itti. "Patron ne derse onu yapacaksın, başka bir şey yapmayacaksın," diye bağırıyor yüzüne.

"Baba," der Killian. "AR-15'ler mi?"

Troy iç geçirir. "Hepsi gitti."

Cat bana endişeli bir bakış attı. Çalışırken kulak misafiri olduğum konuşmalardan anladığım kadarıyla depo silah ve parayla doluydu, yani kulübü Haydutlar gibi haydutlardan koruyan her şey.

"Ofisimin anahtarlarını çalmışlar," diye devam ediyor Troy. "On adamımız hastanede. Silahlarımız gitti ve kulüp binamız darmadağın oldu."

Killian sandalyesine yığılırken, "Bu hiç iyi değil," diyor. "Zulamız gittiğine göre, Heartlands'de açık sezon olacak."

Troy birasından bir yudum alırken "Ben hallederim," diyor. "Biraz ateş gücüne ihtiyacımız var ve Kaliforniya bölümü bunu sağlayacak."

"Bize silah mı getiriyorlar?" Saint çenesini ovuştururken soruyor.

Troy, "Silahlar ve takviye kuvvetler," diyor. Masa sessizliğe gömülüyor. Ben ve Cat birbirimize bakıyoruz. "Jaxon ve Beckham geliyor," diyor Troy sonunda. Gözler açılıyor. Ağızlar düşüyor. Şok edici haber yerleşirken kimse bir şey söylemiyor.

Neden şok edici olduğunu bilmiyorum. Bu adamları daha önce hiç duymamıştım.

Nevada, Seneca'daki kardeşliğe bağlı olan The Heartlands MC'nin Kaliforniya bölümünü duymuştum ama Jaxon ve Beckham hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Jaxon ve Beckham..." Killian neredeyse fısıltıyla, "geliyorlar" diyor. *Burada mı?"*

Troy yavaşça başını sallar. Masanın etrafına bakıyor ve herkesin yüzündeki şaşkın ifadeyi inceliyor. Merak içimi yakıyor. Kim bu adamlar? Bu adamların daha önce hiç böyle tepki verdiğini görmemiştim... bir yabancıya böylesine saygı duyduklarını.

"Kız kardeşleri hasta değil mi?" Ranger soruyor. "Brianna mı?"

Troy gözlerini masaya indiriyor. "Beannie geçen yıl kanserden öldü. Jones yeni bir başlangıç aradıklarını söyledi."

"Onlara ihtiyacımız yok," diyor Buzz başını öfkeyle sallayarak. "Bunu ailemizle halledebiliriz."

"Onlar aileden," diye tersliyor Killian. "Geniş aile ama yine de aile. Sırtlarında Heartlands var. Tıpkı senin gibi."

Troy ona sert bir bakış atarak, "Dün gece bunu halletme şansın vardı," diye tersliyor. Buzz, patronun öfkeli bakışları karşısında anında sert adamdan utangaç birine dönüşür. "Ama sen çok sarhoştun. Duyduğum kadarıyla tek mücadele eden Stella'ymış. Belki de o senin yerine oturmalı ve sen de gidip biraları servis etmelisin."

Çocuklardan birkaçı bana bakarken yanaklarım kızarmaya başlıyor.

Killian, "Dar jean şortunu giymeyi unutma," diyor ve herkes gülüyor.

"Yeter," diye tersliyor Troy. Şaka yapacak havada değil. "Her şey ayarlandı bile. Jaxon ve Beckham bu öğleden sonra burada olacaklar. Buraya geldiklerinde nasıl ilerleyeceğimize karar vereceğiz. Toplantı bitmiştir."

Troy ve Gage sandalyelerinden fırlayıp ofiste kaybolurken diğer çocuklar da kendi aralarında fısıldaşmaya başlıyor.

Ben bira siparişlerini alırken Beckham ve Jaxon'ın fısıltılarını duyuyorum.

"Bu kadar büyütülecek ne var?" Barın arkasına geçerken Cat'e soruyorum.
"Kim bu adamlar?"

Roxanne toplantı bittiği için bara geri dönüyor. "Hangi adamlar?" diye soruyor.

Cat de benim kadar şaşkın görünüyor. "Troy, Kaliforniya'dan Jaxon ve Beckham hakkında bir şeyler söyledi-"

"Jaxon ve Beckham mı?!" diyor yüzü düşerken. "Buraya mı geliyorlar?!"
Şişelerin arkasındaki kırık aynanın önüne geçti ve saçını düzeltmeye başladı.

Ben ve Cat gülüyoruz. "Kim onlar?" diye sordum.

Ölü gibi ciddi gözlerle bana dönüyor. "Göreceksiniz."

Başka bir kırık şişeye basıyorum ve öfkeli bir nefes veriyorum.

Jaxon ve Beckham her kimlerse, umarım bu şerefsizlerden intikam almamıza yardım edebilirler.

Ya da bunu kendim yapmak zorunda kalabilirim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Stella

"EVDE DINLENMEK İSTEMEDİĞİNE EMİN MİSİN?" BULLDOG'A SORUYORUM yüzünü buruşturarak duvara yaslanıyor. Sokağa bakarken kırık kaburgalarına dokunmaya devam ediyor.

"Hayır," diyor ben barın verandasının parmaklıklarına atlarken. "Ben buraya aیدim. Kulübün korunmaya her zamankinden daha çok ihtiyacı var."

Gözlerini sokaktan ayırmıyor. Ne zaman bir bisiklet geçse kafasını çevirip duruyor.

"Biraz gergin misin?" diye soruyorum.

Bana tuhaf tuhaf bakıyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Her an Haydutlar'ın gelmesini bekliyormuş gibi sokağa bakıp duruyorsun."

"Oh, o konuda endişelenmiyorum," diyor küçümseyici bir el sallamasıyla. "O korkaklar yakın zamanda geri gelmeyecekler. Hepimiz buradayken olmaz."

"O zaman neye bakıp duruyorsun?"

İç çekiyor. "Ben sadece... Jaxon ve Beckham'ın Kaliforniya'dan geleceğini duydum. Onları hiç görmedim."

Tanrım, bu adamların nesi var böyle? Heartland kraliyet ailesi falan mı bunlar? Bulldog'un bu ikisine hayranlığını izlerken gülmek için kendimi zor tutuyorum.

"Onlarla hiç tanışmadın mı?"

"Hayır, ama haklarında çok şey duydum," diye devam ediyor gözleri parlayarak. "Eğer bir gün Heartlands Onur Listesi kurulursa, ilk ikisi onlar olacak."

"Anlamıyorum," diyorum. "Onları bu kadar özel yapan ne?"

Bulldog sırtarak bana döndü. "Bir keresinde karteller kasabalarına gelmeye başladı. Metamfetamin satıyorlardı. Kadınları taciz ettiler. Hiç hoş değildi. Yerel berber dükkanlarını vurduklarında, Hader kardeşler ortaya çıktı ve icabına baktı."

Dikkatle dinlerken sertçe yutkunuyorum.

"Yani bu iki kardeş sakince tepeden tırnağa silahlı bir şekilde kartellerin kulüp binasına girdiler."

"Ve?" Sigarasını yakmak için durakladığında söyledim.

"Taken filminde Liam Neeson'ı izledin mi hiç? Hayır, hayır! Matrix'in sonunda o binaya girip her yeri havaya uçurdıkları zaman mı?"

"Evet..."

"Efsaneye göre öyle olmuş. O gece otuz yedi kartel üyesini öldürdüler ve bir kez bile vurulmadılar."

Gözlerimi devirip gülüyorum. "Bu gerçek olamaz."

Bulldog gülmüyor. "Bu gerçek," diyor. "Ve hepsi bu kadar bile değil. Hader kardeşler hakkında bir düzine motorcuya sorabilirsin ve kışkılarını tekmelediklerine dair bir düzine farklı hikaye alırsın. Beckham soğukkanlı bir suikastçı. Hiç gülümsemediğini duydum. Bir kere bile."

"Hadi ama," diyorum gülererek.

"Ve Jaxon vahşi bir adam," diye devam ediyor saçma hikâyesine. "İkisi arasında fevri olan o. Gerçek bir asabi, ne yapacağı belli olmayan bir adam."

"Peki bu iki süper kahraman pelerin giyiyor mu?"

Bulldog'un yüzü şaşkınlıkla buruşuyor. "Ne? Pelerin mi? Hayır, onlar motorcu."

İğneleme kafasının üzerinden geçti. Zavallı adam bütün gece ayaktaydı, bu yüzden ona bir şans vereceğim.

"Kız kardeşlerinin geçen yıl kanserden öldüğünü duydum?" diye sordum.

Bulldog başını salladı. "Evet. Çok kötü olduğunu duydum. Onun da bir kızı vardı. Dul kalan kocası bir Heartlands üyesi ama o da sürekli hapisteymiş."

"Kızın annesi öldü ve babası hapiste mi? Kıza ne oldu?"

"Bilmiyorum," diyor Bulldog omuz silkerek.

Birkaç dakika sonra, iki Harley'in kükreyen sesi sokaktan aşağıya doğru geliyor.

"İşte onlar!" Bulldog onları karşılamak için merdivenlerden inerken

"Bunlar onlar!" diyor.

İlk adamın geldiğini ve otoparka döndüğünü gördüğümde nefesim boğazımda düğümleniyor. Uzun sarı saçları arkasında dalgalanıyor ve kalbimin şiddetle çarpmasına neden oluyor. *Nefes kesici* biri.

Bu kadar muhteşem bir adam görmeye hazır değildim ve göğüs kafesime çarpan kalbim dışında tüm vücudum dondu. Bu adam sanki bisiklet sürmek için doğmuş gibi görünüyor. Harley'sini hat boyunca boş bir noktaya çekerken koyu renk gözleri kısılmış ve odaklanmış durumda.

İnerken hafif sakalını sıvazlıyor ve sanki buranın sahibiymiş gibi etrafına bakınıyor. Arkasında Heartlands'in logosu olan tanıdık bir kesim giyiyor ama şu anda yaptığı gibi deri yelek giyen başka bir adam görmedim. Burada oturup bu gerçek alfa erkeğine aval aval bakarken başım dönüyor.

Göğsündeki ismi fark ettim.

Jaxon.

Bunu kafamda söylemek bile tüylerimi ürpertiyor.

Geniş omuzları geride ve hızla yaklaşan Bulldog'a bakarken büyük kolları bükülmüş.

Bulldog onun önünde fangirl'lik yaparken gülüyorum. *İmza mı isteyecek?*

Başka bir motor geliyor ve gözlerimi Jaxon'dan ayırıp kardeşinin park yerine girdiğini görüyorum. Birbirlerine benziyorlar ama farklılar. Beckham daha yaşlı, bunu hemen söyleyebilirim, kısa saçlı ve kollarında dövmeler var. O da seksi ama küçük kardeşi gibi değil.

Jaxon'a bakmak güneşin yüzeyine bakmak gibi. Kavurucu.

Ama Beckham bisikletinde yalnız değil. Yanında bir sarışın var. Sevimli bir tane.

Kız Beckham'ın önünde oturuyor ve Beckham kardeşinin yanına yanaşırken uyanık gözlerle etrafına bakınıyor. Sadece on yaşlarında.

Bu onların yeğeni olmalı.

Kapı yanımda açılırken ve çocuklar dışarı dökülmeye başlarken verandanın korkuluğunda oturmaya devam ediyorum.

"Başardınız!" Troy onları karşılamak için merdivenlerden inerken rahatlamış bir ifadeyle konuşuyor.

Jaxon kulübümüzün başkanına doğru yürüyüp ona sarılırken gözlerim tekrar ona kilitleniyor. O da Gage'e sarılıyor.

Eğer kucak dağıtıyorsa, ismimi bekleme listesine nasıl yazdırabilirim?

Bu adama bakmadan duramıyorum. Uzun boylu, geniş omuzlu ve kesinlikle dikkatimi çeken bir gizemi var. Roxanne'in neden onun dönmesi için bu kadar hevesli olduğunu şimdi anlıyorum.

Eğer onu benden almaya çalışırsa, onu öldürürüm.

Ne oluyor lan? Bu düşünce birden aklıma geldi ve nereden geldiğini bilmiyorum.

Küçük kız bisikletten iniyor, Beckham da onu takip ediyor. Kahretsin, çok gergin görünüyor. Herkes gülümsüyor ama o etrafa bakarken robot gibi. Bu adam bir Terminatör mü?

Buzz kapıdan tökezleyerek çıkarken "Burası *Kaliforniya* değil mi?" diyor.

"Oh, hayır," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. Bütün gün içmişti ve çoktan kafayı bulmuştu. Buzz'ın onların gelmesiyle ilgili bir sorunu vardı ve şimdi de sorun yaratacak kadar sarhoş.

"Beckham ve Jaxon," diyor en üst basamakta tökezleyip kalan dört basamaktan aşağı kayarken. "B ve J, ha? Bize sakso çekmeye mi geldiniz?"

Beckham ona doğru yürürken kalbim durdu. Onun nasıl soğukkanlı bir katil olduğunu görebiliyorum. Buzz'ın uzun saçlarını tutup başını geriye doğru çekerken yüzünde hiçbir ifade yok. Yumruklarını Buzz'ın vücuduna indirirken sert yüzü hiç kırılmıyor ve düşmanca yorumunun bedelini ödetiyor.

"Oh, kahretsin!" Killian telefonunu çıkarırken şöyle der. "Bunu kaydetmeliyim."

Kızın küçük tükürük ateşi patronun oğluna doğru hücum eder. "Çekmek yok!" diye bağırır. "Sil şunu yoksa telefonunu ters çeviririm."

Killian ve diğer yarım düzine adam, kız elleri kalçalarında patronun önünde dururken kahkahalara boğulur.

"Ne yapacaksın?" Killian alaycı bir ses tonuyla sorar. "Barbie'nle mi vuracaksın?"

Telefonu Killian'ın elinden kapıyor, beton zemine çarpıyor ve ardından yola fırlatıp bir kamyon tarafından ezilmesine neden oluyor.

Killian şok içinde telefonunun sokağa saçılmış bağırsaklarına bakarken "Vay anasını," diye kıkırdıyorum.

Küçük kız bir tomar para çıkarıp içinden birkaç banknot alıyor ve Killian'ın ayaklarının dibine fırlatıyor.

"Kimse amcalarımı filme alamaz," diyor ve saçlarını savurarak Jaxon'ın yanına doğru yürüyor.

Troy sırtıyor. "Bu adamlar tam da ihtiyacımız olan şeyler."

"Kızı içeri gönderebiliriz," diyor Gage hayretle başını sallarken.

"Outlaws'ın tüm ekibini tek başına alt edebilecek gibi görünüyor."

Jaxon onun omzuna rahatlatıcı bir el koyuyor ve i ç i m e bir kıskançlık saplandığını hissediyorum.

"İçeri gir ve bir hamburger ile patates kızartması al," diyor ona.

"Çilekli milkshake alabilir miyim?" diye yalvarıyor en iyi küçük kız sesi olduğunu varsaydığım bir sesle.

Beckham yere düşen Buzz'ı bırakırken "Hayır," diye homurdanıyor.

"Bugün yeterince tatlı yedin."

"Ama-"

Jaxon kolunu kızın omuzlarına doluyor ve onu girişe doğru yönlendiriyor. "Küçük bir tane alabilirsin," diye fısıldıyor.

"Teşekkürler, J Amca!"

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle merdivenlerden yukarı fırlıyor. Oturduğum yerden geçerken bana bir bakış atıyor ve sonra içeride kayboluyor.

Troy adamlara içeri girmeleri için rehberlik ederken, "Evimize gelin," diyor. "Konuşacak çok şeyimiz var ve eminim bir içki iyi gelecektir."

Ben burada gözlerimi Jaxon'a dikmiş beklerken çocuklar içeri girmeye başlıyor. Deri yeleği açık ve beyaz tişörtü düz karnına yapışıyor. Ellerimi karın kaslarında gezdirmenin nasıl bir şey olacağını hayal ettiğimde parmaklarım karıncalanmaya başlıyor.

Beckham başını çevirmeden yanımdan geçiyor. Birkaç dakika sonra Buzz geçiyor, nefesinin altında yabancılar hakkında küfrediyor. Ve sonra Jaxon merdivenlerden yukarı çıkıyor.

En tepede beni fark ediyor ve bana hayranlıkla bakarken ayakları kıpırdamıyor.

Ona bakarken sertçe yutkunuyorum, yanaklarımın ısındığını hissediyorum, *her şeyin* ısındığını hissediyorum.

Ağız açılıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor. Kelimeler yok. Buradaki durum kelimelerin *ötesinde*.

Troy bir eliyle sırtına vurup onu ileri doğru iterken, "Gidelim," diyor. Jaxon gidiyor ama içeride kaybolana kadar gözleri bende kalıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve titreyen ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. "Lanet olsun..."

Tüm vücudum titriyor. Sanki az önce göğsümün içine uzanmış ve eliyle ruhumu kavramış gibi hissediyorum. Korkuluktan titreyen bacaklarımın üzerine atlayıp içeri giriyorum.

Roxanne barda hamburger ve patates kızartması yiyen, adının Nixie olduğunu öğrendiğim küçük sarışın kıza "Ee," diyor. "Amcaların bekâr mı?"

"Bekâr mı?" Nixie bir kaşını kaldırarak Roxanne'a hesapçı bir bakış fırlatıyor. "Niyetin nedir?"

Roxanne, Nixie'nin patates kızartmasının ucundaki ketçap kadar parlıyor. "Şerefli!" diyor hemen. "Aslında ben sadece... bir arkadaş için soruyordum."

Nixie kızartmayı ikiye bölüp ısıtırken "Elbette," diyor. Çiğnerken gözlerini ona dikeyyor, bu da Roxanne'i sinirlendiriyor ve hızla oradan ayrılıyor.

Gülmekten kendimi alamıyorum. Roxanne'in kendisinden beş kat büyük bir motorcuyu kışını tuttuğu için azarladığını görmüştüm ama on yaşında bir kızdan kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp kaçtı.

Gözlerin üzerimde olduğunu hissettiğimde kahkahalarım hızla sönüyor. Başımı çevirip Jaxon'ın gözlerini üzerimde gördüğümde nabzım hızlanmaya başladı. Bunca zamandır gözleri üzerimdeydi.

Bir yanında Gage, diğer yanında kardeşi Beckham'la birlikte masada oturuyor. Adamlar konuşuyor ama o hiçbirine dikkat ediyor gibi görünmüyor. Tamamen bana odaklanmış durumda.

"Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" Bira tepsisini alırken Nixie'ye soruyorum. "Böyle iyiyim, teşekkürler," diyor hamburgerini yerken.

Midem düğümlenmiş halde masaya doğru ilerliyorum ve biraları dağıtmaya başlıyorum. Jaxon'ın yanına vardığımda bileğimden tutup beni dizine çekiyor.

Bu küstah hareket karşısında nefesim kesildi. Erkekler bana bunu daha önce de yapmaya çalışmıştı ama ben her seferinde onları tokatlayarak ya da dövüşerek uzaklaştırmıştım.

Ama işte buradayım, onun dizinde oturuyorum, iradesine boyun eğiyorum, bu kırık dökük barda yalnız olmayı diliyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve ciğerlerim onun egzozla karışık zengin erkeksi tıraş losyonu kokusuyla doluyor. Bacaklarımın arasında zonklayan nemli bir nabız gönderiyor.

"Kendine dikkat et, Jaxon," diye uyarıyor Ranger. "Bunu Stella üzerinde deneyen son adam kafasında bir kupa kırdı."

Kocaman seksi kolları beni hiç bırakmayacakmış gibi sarıyor. Troy masanın başından, "Bırakın onu," diye emrediyor. "Stella bir iyi kız."

Şimdi tüm dikkatler üzerimde olduğu için kendimi tutuyorum ve onu itiyorum. "Evet, ben iyi bir kızım," diyorum ayağa kalkarken, keşke hâlâ onun kucağında olsaydım.

Gözleri hâlâ bana kilitlenmiş, beni soyuyor, gözleriyle beceriyor, ruhumun derinliklerine bakıyor. "Eminim öylesindir," diye fısıldıyor alt dudağını yalarken.

Hemen güvenli olan bara geri dönüyorum. Artık iyi kız düşünceleri düşünmüyorum. Artık düşünmüyorum.

"Şu haline bak," diyor Roxanne kıkırdayarak. "Maddox'un dükkanından çıkmış bir Harley gibi akortlu görünüyorsun."

"Değilim," diye yalan söylerken barın arkasına geçip derin bir nefes alıyorum. Daha önce bir erkeğe hiç böyle tepki vermemiştim. Asla.

On saniye geçmeden Jaxon yanıma geldi. Bara yaslanmış, yeğeni Nixie'nin yanında duruyor ama sadece bana bakıyor.

"Dizime oturmak istemiyor musun?"

"Hayır," diye yalan söyledim.

"Başka bir yere oturmak ister misin?"

"Neden?" Ne demek istediğini çok iyi anladığım için gözlerimi ona dikerek soruyorum. "Kıçımı öpmek mi istiyorsun?"

"İstiyorum," diyor beni neredeyse eriten ateşli bir bakışla. "Diğer yerlerin yanı sıra."

"Vay canına!" Nixie kuşkulu bir bakışla şöyle diyor. "On yaş alarmı! Seni duyabiliyorum, biliyor musun?"

Jaxon ona dönerken kaşlarını çatar. "Sana bir çilekli milkshake daha söylersem bunu beyninden silecek misin?"

"Zaten beynimden silmeye çalışıyorum," diye mırıldanıyor.

"Küçük hanım için bir çilekli milkshake daha," diyor Jaxon Roxanne'a. Dikkatini tekrar bana çevirdiğinde ürperiyorum. "Bir erkeğin var mı?"

Bira dolabına sırtımı yaslayıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Onlardan birine neden ihtiyacım olsun ki?"

"Geceleri sana sarılmak için. Yatakta sana kahve yapmak için. Sırtını kavislendirmek için.

Sana banyo yaptırmak için. Tanrı'yı görmeni sağlar. Devam edebilirim..."

"Oh, hala konuşuyor musun?" Sırtarak soruyorum. "Seni bir süre önce susturdum."

Nixie onun yanında kıkırdıyor.

"Neye gülüyorsun?" diye soruyor ona.

"İlgilenmiyor, J Amca." Başını sallayan sevimli kıza gülümsüyorum. Sevimli ama çok yanlış.

"Nereden biliyorsun?" Jaxon ona soruyor. "Belki de elde edilmesi zoru oynuyordur."

Roxanne çilekli dondurmayı blendera atarken, "Stella'yı elde etmek *imkânsız*," diyor. "Senin çok tatlı olduğunu düşünmesine rağmen kimseyle çıkmak istemiyor."

Sırıtırken seksi gözleri tekrar üzerime düşüyor.

Tanrım, o sırtıış...

"Öyle mi?" diyor bir elini sakallı çenesine silerken. "Bence de çok tatlı. *Çok* sevimli."

Nixie patates kızartmasını yerken hâlâ başını sallıyor. "Sen umutsuz vakasın." "Ne?" diyor ona. "Bence gayet iyi gidiyorum."

Roxanne sanki ilkokulda ilk sıradaymış gibi elini kaldırıyor. "Ben de!"

Nixie kaşlarını çatarak, "O 1920'lerden değil, Jaxon," diyor. "2020 yılındayız. Kadınlar kendilerini yakalayıp taciz edecek dev gibi erkekler istemiyor. Zekâlarına meydan okuyacak ve onlarla birlikte büyüyecek partnerler istiyorlar."

Jaxon gözleri karıncalanan bedenimde gezinirken, "Bu güzelliğin etrafında uzun ve sert büyümek zor olurdu," diyor.

Nixie gözlerini deviriyor.

"Ciddi olamazsın," diyorum ona. "Bunun gerçekten işe yaraması mı gerekiyordu?"

Kesinlikle işe yaradı.

"Belki," diyor. "İşe yarıyor mu?"

"Benim üzerimde işe yarıyor gibi," diyor Roxanne. Kavanozun kapağı olmadan blender'ı çalıştırıyor ve çilekli milkshake üzerine dökülüyor.

Roxanne az önce ona ilgilendiğini söyledi ve çilekli milkshake'e bulanmış olmasına rağmen hâlâ çok çekici. Ama adam ona bakmıyor bile. Roxanne'a bakmıyor. Gözlerini bana dikmiş.

"Tabii ki işe yaramıyor," diyor Nixie, bu devam ettikçe daha da sinirli görünüyor. "Ona duygularını sorun. Hayallerini. Korkularını ve hedeflerini."

Bara biraz daha yaklaşıyor ve bana dizlerimi titreten bir gülümseme veriyor. "Ne hayal ediyorsun?"

Seni, şu andan itibaren.

"Jaxon!" Troy masadan bağılıyor. "Bu konuda senin fikrine ihtiyacımız var."

Ayağa kalkarken dudaklarını yalıyor ve gitmek üzere olduğunu bildiğim için şimdiden bir kayıp hissi duyuyorum.

Dönüp gitmeden önce seksi bir sırıtışla "Bu iş daha bitmedi," diyor.

Acaba kalbimin atışını duyabiliyor mu? Acaba bütün bar duyabiliyor mu?

Nixie bir kızartmayı ketçaba batırırken "Bu benim J Amcam," diyor. "O bir mağara adamı ama iyi bir kalbi var."

Roxanne utanmadan Jaxon'a bakarken, "Başka pek çok iyi şeyi de var," diyor.

Nixie ona sert bir bakış atar ve Roxanne hızla arka tarafta kaybolur.

"O bekar, biliyor musun?" Sadece ikimiz kaldığımızda Nixie bana söylüyor. "Ah," diyorum kalbim hafifçe çarparken. "Ama sormadım ki."

"Sormana gerek yoktu," diyor çilekli milkshake'inden son yudumunu höpürdeterek alırken. "Yüzünün her yerinde yazıyordu."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Jaxon

"HAYDUTLAR BAKERSFIELD'DE SAKLANIYORLAR.

Bitti," diyor Troy, biz masanın etrafında oturup toplantıya devam ederken.

"Saldırıdan sonra daha fazla güvenlik önlemi aldıklarından eminim."

"Yanlarında bir ordu olsa iyi olur," diyor Killian boynunu bir o yana bir bu yana çevirirken.

Chain dinlerken sakalını ovuşturuyor. "Peki, planımız nedir?"

"Troy, "Oraya silahlarla gireceğiz," diyor. Malımızı ve gururumuzu geri alacağız."

"Evet!" Çocuklar yumruklarını masaya vurup coşarken tezahürat yapmaya başlıyorlar.

Kardeşimin taş gibi soğuk yüzüne bakarken gülmemeye çalışıyorum. Bu adamı çok iyi tanıyorum.

"Kötü plan," diye homurdanıyor Beckham.

Herkes şok olmuş yüzlerle ona dönerken tezahüratlar kesiliyor.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" Gage ona hırlıyor.

Troy, hırlayan pitbull'unu sakinleştirmeye çalışan bir sahip gibi elini Gage'in bükülmüş ön koluna koyar. "Bırak konuşsun."

Beckham düz bir sesle, "Ortalığı dağıtırsak," diyor, "ortalık karışır."

"Burası zaten karışık," diyor Saint etrafına, yıkık dökük bara bakarken.

"Peki, ne öneriyorsun?" Troy soruyor.

Beckham'ın ifadesi değişmez. "Ben ve kardeşim içeri girelim. Tek başımıza.

Ve icabına bakarız."

Çocuklar gülmeye başlıyor ama Beckham şu anda şaka yapmıyor. Son derece ciddi.

"Tüm mürettebatı siz mi halledeceksiniz?" Gage ona inanamayarak bakıyor.

"Evet."

Kardeşim orada bir cyborg gibi otururken masanın etrafındaki tüm inanmaz bakışlara gülmekten kendimi alamıyorum. Yemin ederim, eğer Arnold Schwarzenegger Terminatör serisini bırakmak isterse, kardeşim Beckham mükemmel bir yedek olurdu. Rol yapmasına bile gerek kalmazdı. Sadece kendisi olabilir.

Troy bana döndü ve iç geçirdi. "Ciddi mi?"

Ona sırtırken omuz silkiyorum. "Bizi bu yüzden buraya getirmedin mi? Onunla ilgilenmek için?"

"Sizi yardım etmeniz için getirdim," diyor Troy. "Ama açık olalım. Bu bir Heartlands *Seneca* sorunu ve çözümü de *biz olacağız*."

"Sen nasıl istersen," diye cevap veriyorum yine omuz silkerek.

Toplantıya devam ediyorlar ama benim odağım az önce bara giren muhteşem kıza kayıyor. Stella'yı dışarıdaki verandada otururken gördüğümünden beri sabahdan beri aklımdan çıkmıyor.

Bu kız *büyüleyici*.

Barın arkasına doğru yürürken bana utangaç bir bakış fırlatıyor ve ben de gözlerimi ona dikerek nefesimi içime çekiyorum.

Bugün Nevada güneşi çok sıcak ve kız biraz terlemeye başladı, bu da onu daha da karşı konulmaz kılıyor.

Uzun siyah saçları at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmış ve koyu kontrastı yeşil gözlerinin yeşim mücevherler gibi parlamasını sağlıyor. Hipnotize edici. Başka tarafa bakamıyorum.

Uzak duvarın yanındaki müzik kutusuna doğru yürürken gözlerimle onu takip ediyorum. Kırılan camları ve parçalanmış plakları temizlemeye başlamak için eğiliyor ve o kesik jean şortunun içinde kıcının güzel kıvrımını gördüğümde düşük bir hırıltı çıkarıyorum.

Onları parçalara ayırmanın ve elimi bacaklarının arasına kaydırmanın, sıcaklığı ve ıslaklığı hissetmenin nasıl bir şey olacağını hayal ederken sikim sertleşiyor. *Oh, lanet olsun...*

Onu istiyorum.

Sadece bir gece için değil. Sadece hızlı bir sevişme için değil. Sonsuza kadar. Onun benim yaşlı kadınıml olmasını istiyorum. Onun tek olmasını istiyorum.

Troy, "Kaliforniya'daki arkadaşların silahları teslim edene kadar bekleyeceğiz," diyerek beni şaşkınlığımdan uyandırdı. "Sonra da o korkak kanun kaçaklarını Seneca'ya adım attıklarına pişman edeceğiz."

Troy ve Gage ayağa kalkarak toplantının bittiğini işaret ettiler. Yerimden fırlayıp doğruca kız arkadaşşıma gidiyorum.

Yanına diz çöktüğümde gülümsemesini engellemeye çalışıyordu. Dudaklarının bu şekilde büzüldüğünü görmek zonklayan sikime bir ağrı gönderiyor.

"Buraya temizlenmeme yardım etmeye mi geldin yoksa yine cinsel tacizde mi bulunacaksın?" diye soruyor sırtarak.

"Senin için buradayım prenses. Sen ne istersen."

"Peki ya gitmeni istersem?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Öyle bir şey olmayacak," diye cevap veriyorum ona biraz daha yaklaşıırken. "Benden o kadar kolay kurtulamazsın."

"Yani artık benim sapığım mısın?"

"Takipçi. Koruyucu. Hayran. Sevgili. İsteddiğini seç."

Gülüyor ve kırık bir plağı eline alırken başını sallıyor. Bileğini nazikçe kavriyorum ve üzerindeki etiketi görebilmek için elini çeviriyorum.

"CCR," diyorum başımı sallayarak. "Çok yazık. Gerçek bir savaş zayıatı."

Elini benden çekip kırık plağı çöpe atıyor. "Aptalca olduğunu biliyorum ama bu eski şeyi çok severdim. Bana kalırsa bugünlerde yeterince müzik kutusu görmüyorsunuz."

"Bütün gece Justin Bieber çalan bir pislik bulana kadar hepsi iyi."

Stella kahkaha atıyor ve bu tatlı ses içimi kaplayıp sıkıyor. Bu kıza bakmadan duramıyorum. Her yönden mükemmel.

Saplantımın şimdiden büyüdüğünü hissedebiliyorum. Onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

Neden böyle bir yerde çalışıyor? Burada, bu adamlar gibi kaba adamlarla çevrili olmak için fazla masum. Onu alıp götürmek istiyorum. Güvenli bir yerde kilitli tutmak. Sadece benim ulaşabileceğim bir yere.

Bu adamlardan herhangi birinin istedikleri zaman ona gözlerini dikebileceğini bilmek beni kaşıntıran bir hisle geliyor. Benim tatlı masum küçük prensesine bakmalarını istemiyorum. Ona sadece ben bakabilirim.

"Peki, Nixie Beckham ve seninle mi yaşıyor?" diye soruyor ben temizlik yapmasına yardım ederken.

"Evet. Öldükten sonra kız kardeşimin eski evine taşındık ve o zamandan beri kızı biz büyütüyoruz."

"Zor olmalı," diyor sempati dolu bir bakışla.

"Hayır," diyorum başımı sallayarak. "O harika bir çocuk. Ben ve Beckham'ın toplamından daha zeki."

"Bunu görebiliyorum."

"Şaka yapıyordum," diyorum bir bakışla ve o da gülüyor. "Ama yine de onun için zor oldu. Annesi harika bir kadındı ve keşke örnek alabileceği kadınsı bir rol modeli olsaydı. Kulüpte takılan kızlar genelde onu pek etkilemiyor."

"Evet," diyor iç çekerek. "Bunu görebiliyorum."

Stella'ya onun farklı olduğunu söylemek istiyorum. Onun hiç de öyle olmadığını. Nixie'nin onun gibi bir kızı örnek almasından onur duyacağımı söylemek istiyorum, ama bunun yerine çenemi kapalı tutuyorum. Duygularımın yoğunluğuyla bu küçük güzeli korkutup kaçıracağımdan endişeleniyorum.

Biz Hader çocukları arasında her zaman tutkulu olan ben olmuşumdur. Yüksek duygularım daha önce de başımı belaya sokmuştu. Annem bana pervasız derdi. Düşüncesiz. Öfkeli.

Bütün bunları bilmiyorum. Tek bildiğim, hoşuma giden bir şey gördüğümde, her şeyimle onun peşinden giderim ve şu anda Stella'dan hoşlanıyorum. Hem de çok.

"Bazen üçümüz için en iyisinin manzara değişikliği olacağını düşünüyorum," diyorum ona. "Yeni bir yerde yeniden başlamak için."

Gözleri benimkilere dikiliyor ve bana ilgiyle bakıyor. "Gerçekten mi?"

"Evet," diyorum ona. "İyi bir yer düşünebiliyor musun?"

Gözlerini indiriyor ve başka bir bozuk plağı eline alırken gülümsüyor.

O lanet gülümseme... Çenesini tutup o seksi dudaklarını kendime çekmemek için her şeyimi veriyorum. Tek düşünebildiğim bu.

"Bence Kanada'yı seversin," diyor benimle alay ederek. "Gidip Inuitlerle yaşamalısın."

"Benimle gelirsen bir igloda yaşarım," diyorum ona ve bunda ciddiym. "Kollarının bana sarılması anlamına gelecekse motosikletimi bir köpek kızıyla takas edebilirim."

"Bu yaz sıcağını yenerdi," diyor yüzündeki teri silerken.

Sağ gözünü çevreleyen karanlığı gördüğümde kalbim duracak gibi oluyor. Makyajla kaplıydı ama az önce silmişti.

Çenesini tutuyorum, belki biraz fazla sert çünkü inliyor ve yüzünü çeviriyorum.

"Nedir bu?" Başparmağımı yalayıp siyah gözünü kaplayan fondöteni silerken soruyorum. "Bunu sana kim yaptı?"

Cevabını beklerken içimde öfke birikiyor. Nabzım kulaklarımda atıyor. Boğazım kurudu. Adrenalin damarlarımda dolaşüyor, beni sinirli ve seğirten bir hale getiriyor. Ona bunu yapan adamı bulmaya nefes almaya ihtiyacım varmış gibi ihtiyacım var.

Prensesime zarar verdi. *Benim* olana zarar verdi.

İçimde bir şeyler kopuyor. Sahiplenme duygusu. Bu kıza sahip olma ve onu benim yaşlı kadını yapma ihtiyacı.

Baskın bir alfa goril gibi görünüyorum ama umurumda değil. Önümüzdeki yıllarda benim ilkel tarafımı çok iyi tanıyacak. Bu kıızı korumak söz konusu olduğunda kendimi neredeyse vahşi hissediyorum.

Stella gözlerini kaçırıyor, utanıyor, mahcup oluyor.

İçimdeki öfke daha da artıyor. Ona bakarken ellerimi yumruk haline getiriyorum ve intikamımın hayalini kuruyorum. Bunu yapan adamın alnına bir kurşun sıkacağım.

"Kimdi o? Erkek arkadaşın mıydı?"

"Hayır!" diyor gözleri benimkilere dikilirken. "Kimseyle birlikte değilim."

"O zaman kiminle?" Tüm vücudumu kasarak etrafıma bakınırken söylüyorum. "O muydu?"

Bu adamlardan birini mi?"

Kolumda yumuşak elini hissettiğimde hangisini öldüreceğimi merak ederek etrafıma bakıyorum. Beni rahatlattı. Anında.

Kalbim hâlâ küt küt atarken ona dönüyorum ama en azından nefes alabiliyorum.

"Dün gece oldu," diyor alçak bir sesle. "Haydutlar geldiğinde burada çalışıyordum."

"Sen burada mıydın?!" Boğazım düğümlenerek soruyorum. Midem alt üst oldu. Bu olay olduğunda benim kızım burada mıydı? Ve ona *vurdular* mı?

Onlar lanet olası ölü adamlar. Hepsi.

Derin bir nefes alıp sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum. "Hangisi sana vurdu?" Yavaşça sordum.

Adamı ispiyonlamak istemediği için alt dudağını ısırıyor ama yüzümdeki gerginliği görünce iyi bir kız gibi açılıyor. "Haydutlar'ın başkanıydı. Gunner. Adını ve unvanını kesiğinde okudum."

Ayağa fırladım ve sonra o da fırladı. "Ne yapıyorsun?" diye sordu panik içinde.

"Nixie'ye bakabilir misin?" Ona sordum. "Onu evine götür, sonra ben alırım."

"Neyden sonra?" diye soruyor koluma yapışıp bırakmazken. "Nereye gidiyorsun?"

Başka bir an olsaydı, teninin benimkine verdiği yumuşak hisse odaklanırdım ama intikam ihtiyacı diğer her şeyi bastırıyor.

"Jaxon," diyor yüzünde paniklemiş bir ifadeyle. "Bana nereye gittiğini söyle."

"İşleri yoluna koymak için."

Ona son bir kez bakıyorum ve sonra ondan uzaklaşıp doğruca Beckham'a gidiyorum. "Hadi gidelim. Şimdi."

Böyle olduğumda bana soru sormaması gerektiğini çok iyi biliyor, bu yüzden birasını bırakıp beni bisikletlerimize kadar takip ediyor.

"Hey, çocuklar!" diyor fedai Bulldog biz yanından geçerken. "Tekrar söyleyebilir miyim, aramızda olmanız harika-"

"Bakersfield nerede?" Yalakalığını yarıda keserek soruyorum.

Yol tarifini dinledikten sonra Beckham bana tuhaf tuhaf bakarken bisiklete atlıyorum. Gidonumu tutuyor ve ben de hışımla ona dönüyorum.

"Ne dedin?"

"Artık Nixie var."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Ben de ona karşılık verdim.

Ona artık hayatımızda başka bir kız olduğunu söylemek istiyorum. Uğruna her şeyi yapabileceğim biri. Bunu düzeltmek için bana ihtiyacı olan biri. Ama bisikletimi çalıştırıp yola çıkıyorum.

Bakersfield'a kadar beni takip etti.

Beckham, "Önce burayı keşfetmeliyiz," diyor. "Neye bulaştığımızı bilmeliyiz."

Neyin içine girdiğimi biliyorum. İntikam.

Kolumu tutup beni ona bakmaya zorluyor.

"Ciddiyim, Jaxon. Beannie öldüğünden beri işler değişti. Nixie'den biz sorumluyuz. Öldürülerek onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

"Ben de bunu istemiyorum," diyorum öfkemi yutkunarak. Işık yeşile döndüğünde nihayet harap olmuş sinirlerimi kontrol altına almaya başlıyorum. "Tamam. Sadece bir göz atalım. Zaten geldik."

Haydutlar'ın kulüp binasına gidiyoruz ve güvenli bir mesafede geride duruyoruz.

Onlardan çok fazla var. Ve hepsi alarında.

Bunu kardeşimle de yapabilirim ama saldırı beklemedikleri bir gece olmalı.

Ve saldırmadan önce şu Gunner denen herifin orada olduğundan emin olmak istiyorum.

Onun için zorlandığım tek kişi o. Ölmesini istediğim tek kişi o.

"Tamam mı?" Beckham uzun uzun baktıktan sonra soruyor.

Dişlerimi sıkıp zorla nefes alıyorum. "Tamam. Hadi geri dönelim."

O pisliğe kız arkadaşına dokunmanın bedelini ödetme zamanı gelecek ama ne yazık ki bugün değil.

Motorlarımız kükreyerek geçip gidiyoruz ve kendime engel olamıyorum.

Silahımı çıkardım ve kulüp binalarının tabelasına beş el ateş ettim. *Outlaws* şimdi kurşun delikleriyle dolu.

"Bu da neydi böyle?" Beckham köşeyi döndüğümüzde soruyor.

"Bir uyarı," diyorum silahımı kotuma geri sokarken. "Onlar için geliyorum."

"Onlar için geliyoruz," diye düzeltiyor Beckham.

"Tamam. Ama Başkan *benim*."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Stella

"NEDEN HIÇ ARKADAŞIN YOK?" NIXIE'YE SORUYORUM.

Patlamış mısır. Akşam yemeğinden sonra amcalarının onu almasını beklerken benim dairemde takılıyoruz.

"Öğretmenimle arkadaşız," diyor patlamış mısır tanelerinden birini ağzına atarken. "Teneffüslerde felsefe ve sanat hakkında çok ilginç tartışmalar yapıyoruz."

"Diğer çocuklarla oynamıyor musun?"

Bana sanki gidip vahşi bir kurt sürüsüyle oynamasını önermişim gibi bakıyor. "Onlar neandertal. Sınıfımdan bir çocuk kaydırağı yalarken dilini kestiği için hastaneye gitmek zorunda kaldı. Kaydırak! O barbarlarla nasıl oynayabilirim?"

Açtığım çizgi film kanalını CSPAN'e çevirmesini izlerken gülümsememe engel olmak zorundayım.

"Sen yaşlı bir ruhsun, bunu biliyor musun?" İç geçiriyor. "Bana öyle söylendi."

Okul ve hobileri hakkında biraz daha sohbet ediyoruz (Nixie Yunan mitolojisi okumayı, klasik sinema izlemeyi ve ayak tırnaklarını boyamayı seviyor) ve sonra birbirimizin ayak parmaklarını parlak bir mora boyarken sohbeti Jaxon'a doğru kaydırmaya başlıyorum.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diyor aniden.

"Ne?" Gergin bir kahkahayla soruyorum.

"Bana karşı nazlı ol. Lafı dolandırma. Amcam hakkında bilgi almaya çalışmıyormuş gibi davran."

Sanki beni yanlış anlamış gibi gülüyorum ama kızaran yanaklarım beni ele veriyor. "Ben..."

"Ben on yaşındayım," diyor muhtemelen Beckham amcasından aldığı düz bir ses tonuyla. "Ben aptal değilim. Ondan hoşlandığını biliyorum."

Bu sefer cevap veremiyorum. Yalan söyleyemem. Bu küçük Yoda ruhumun derinliklerini görecektir.

"O da senden hoşlanıyor," diyor gülümseyerek.

"Hayır, hoşlanmıyor." Bu muhteşem adamın benden hoşlanabileceğini aklımın ucundan bile geçiremiyorum. İstedığı herkese sahip olabilirdi ve ben sadece... yani, ben sadece küçük, berbat bir kasabadaki kırık dökük bir motorcu barında çalışan kaçak bir garson kızım. Sevmeye değer biri değilim.

Bana kaşını kaldırıyor ve bu kalbimin çarpmasına neden oluyor. "J Amcamı tanıyorum. Sana karşı kötü hisleri var. Bütün gün gözlerini senden ayırmadı."

"Sanırım bunun dar jean şortumla bir ilgisi vardı," diyorum gülererek. "Bu benden hoşlandığı anlamına gelmez."

"Evet, öyle. Kaç kızın Jaxon'la birlikte olmaya çalıştığını ve hiçbir yere varamadığını biliyor musun?"

"Amcan hakkında bu şekilde konuşmamalıyız," diyorum. O daha on yaşında. Ama beş saniye sonra artık dayanamıyorum. "Kaç kız var?"

"Bir sürü! Öğretmenim onunla takılmaya çalıştı ve çok güzel bir kız."

Bu sefer kaş kaldırma sırası bende. "Yapmadıklarını nereden biliyorsun?"

Hızlı bir kahkaha attı. "Çünkü katılım dersinden C aldım.

Eğer amcam onunla yatıyor olsaydı en azından B eksisi alırdım."

Aklımdan düşünceler geçerken bir dakika boyunca sessizce birbirimizin ayak tırnaklarını boyuyoruz. Benimle gerçekten ilgileniyor mu? İşe yarayabilir mi? Orada bir şeyler var gibi görünüyordu...

Serçe parmağımı dikkatle boyarken, "Amcalarım biraz vahşi görünebilir," diyor, "ama onlar iyi adamlar. Başka kim on yaşındaki yeğenini yanına alabilmek için kanun dışı yaşam tarzını yumuşatır ki?"

Nixie uzun bir aradan sonra, "Annem öldükten sonra bir yetimhanede yaşamak zorunda kalacağımı düşündüm," diyor. "Babam bir eyalet hapisanesinde. O çıktığında, ben yirmi dört yaşında olacağım. Yapayalnızdım

Cenazede, Jaxon beni kucağına alıp her zaman yanımda olacağına söz verdiğinde dünyam başıma yıkılmış gibi hissediyordum. Beckham geldi ve kollarını ikimize de doladı ve artık bir takım olduğumuzu söyledi. Her zaman birlikte olacağımızı söyledi. O zamandan beri de öyleyiz. Ah, ağlıyorsun."

Utanarak ellerimin tersiyle gözlerimi silmeye başlıyorum ve gözlerim yaşlarla ıslanıyor.

"Üzülme," diyor şakacı bir şekilde ayak parmağımı sıkarken. "Peşinde harika bir adam var. Mutlu olmalısın."

"Öyleyim," diyorum burnumu çekerek. "Sadece... bu çok güzeldi. Hayatımda böyle biri yok. Beni seven ve bana göz kulak olan biri."

Sırıttırıyor. "İçimden bir ses yakında olacağını söylüyor."

"Keşke ben de o kadar şanslı olabilsem. J amcana ne olursa olsun, her zaman başımızın üstünde yerin var. Ben mutlu bir aileye katılmak istiyorum, parçalamak değil."

Ayağını uzatıyor ve parmaklarını birbirinden ayırıyor. "Pinkie söz mü?" Küçük parmağımı onunkine doluyorum ve başımı sallıyorum.

"Pinkie söz veriyor."

Dışarısı karanlık ve Nixie kanepede uyurken kapım hafifçe çalınıyor. Kendimi çabucak toparlayıp kapıyı açtığımda Jaxon ve Beckham'ın koridorda durduğunu görüyorum.

Jaxon kapının pervazına yaslanmış, utanmaz bir şekilde beni süzüyor. Birbirimizi içimize çekerken bedenim sıcaklıktan titriyor. Öğleden sonra olduğu kadar muhteşem görünüyor, hatta birkaç saattir onu umutsuzca beklediğim için şimdi daha da öyle.

"Üzgünüm, geç kaldık," diyor derin bir sesle ve vücudumdaki her sinir ucunu ateşe veriyor gibi görünüyor. "Troy'un bize kulüpte ihtiyacı vardı."

Kulüp işleri hakkında soru sormamam gerektiğini biliyorum ve işin aslı, onun burada olmasına seviniyorum.

Ben orada öylece durup aptal gibi kapıyı tutarken kahverengi gözleri bana sabitlenmişti.

"Bizi içeri davet edecek misin?" diye soruyor sonunda o külot eriten sırıtışıyla.

"Elbette," diyorum mutlu şaşkınlığımdan sıyrılıp nefes nefese kalarak. "İçeri gelin."

Daireme adım attıklarında ikisi de kapı aralığını dolduruyor. Bu adamlar kocaman. Petrol tankeri gibi yapıllılar ve ben Jaxon'ın çenesine ancak yaklaşabiliyorum.

"Nixie kanepede uyuyor," diyorum onlara. "Birbirimizin tırnaklarını boyadık ve kaynaştık."

Beckham sessizce kanepeye doğru yürürken endişeyle gülüyorum. Eğilip onu öyle nazıkçe kucağına alıyor ki uyanmasına bile izin vermiyor. Beckham'ın büyük göğsüne kıvrılıp uykusunun derinliklerine dalarken sadece inliyor.

Bu kadar güçlü ve korkulan bir adamın sevdiklerine karşı bu kadar nazık olduğunu görmek inanılmaz. Beckham'ı koca olarak seçen şanslı bir kız olacak. O, birinin canınızı yakmasına izin vermeden önce bir düzine erkeği öldürebilecek güçlü ve sessiz bir tip.

Ama Beckham'ı bir sonraki kıza bırakacağım. Şimdiden aşık oldum. *Büyük* bir
Bir.

Gözlerini benden alamayan kardeşine.

Küçük daireme bakarken "Güzel yer," diyor. Onun gözleri eşyalarımın üzerindeyken birden kendimi çok mahcup hissettim. Utanıyorum. Sanki yeterli değilmiş gibi hissediyorum. Son kiracılar sarı ocağı bırakıp gitmişler ve buzdolabımın menteşelerinin her yerinde koli bandı var. En güzel şeylere sahip değilim ama sahip olduklarıma özen gösteriyorum ve elimden geldiğince güzelleştiriyorum.

Jaxon tezgahın üzerinde yetiştirdiğim çiçek saksısına doğru yürüyor ve bir tanesini kokluyor. Beckham Nixie'yi kapıya taşıırken "Çok güzeller," diye fısıldıyor, "tıpkı sahipleri gibi."

Jaxon bana doğru yürüyor ve karşımda bu kadar büyük, güçlü bir adamın bana o bakışı attığını görmek... oh, bu beni çok ıslatıyor.

"Nixie'ye baktığın için teşekkürler," diyor o sert ve baskın sesiyle. Çenemi kavriyor ve başparmağını hafifçe siyah gözümün üzerinde gezdiriyor. Boğazımdan bir inilti süzülürken gözlerim kapanıyor. "Sana bunu yapan adamı henüz bulamadım. Ama bulacağım. Ona bunu ödeteceğim."

Parmaklarımı kolunun etrafına doluyorum ve kalınlığı bacaklarımın arasındaki derin zonklamayı yoğunlaştırıyor. "Artık bu umurunda değil," diye fısıldıyorum. "Ben sadece... Burada olduğun için mutluyum."

Uzun ve hararetli bir an boyunca birbirimize bakıyoruz ve küçük, berbat dairem boğucu bir cinsel sıcaklıkla doluyor. Onun da bunu hissettiğini biliyorum.

"Belki... biraz kalabilirsin?"

Gözleri bir an için ağızma kayarken dudaklarını yalıyor, sonra kapının dışındaki koridorda bekleyen Beckham'a dönüyor. "Hadi Becks," diyor.

"Nixie'yi otele geri götür. Ben burada kalacağım.

bir süre."

Beckham başını sallıyor ve yüz ifadesini değiştirmeden oradan ayrılıyor.

Jaxon'ın kapıya doğru yürümesini ve kapıyı kapatmasını izlerken nabzım hızlanıyor. Sırtının üst kısmında alevler içinde kafatası ve *Heartlands* yazılı deri kesimini giyiyor.

Bu kesimlerin her zaman çok seksi olduğunu düşünmüşümdür ama Jaxon'ı dairemde kapıyı kapatırken görmek bambaşka bir şey. Seksi olmanın ötesinde. Bu dünyanın dışında. Gerçeküstü.

Benim de bir motorcum var. Ve bu sadece bir gece için olmayacak. Herkesin önünde bilyardo masasında birkaç dakikalığına olmayacak.

Bu o olabilir. Ben onun yaşlı kadını olabilirim. Onun tek gerçek aşkı. *Kendini aşma, kızım. Neden burada olduğunu bilmiyorsun.*

Geri geldiğinde hala gergin ve sinirli görünüyordu.

"Bir içki ister misin?" Kilere doğru giderken sordum. "Biraz kırmızı şarabım var."

"Kulağa harika geliyor," diyor mutfak masama oturup ben açmaya çalışırken beni izlerken.

"Bu konuda hep çok kötüyümdür," diyorum açacakla uğraşırken. "Garsonluk yaptığım ilk gün, bir şişe şarabı açarken kendimi o kadar kötü kestim ki hastaneye gidip dikiş attırmak zorunda kaldım. Her yerim kanıyordu. Zavallı müşterinin filet mignonunun her yerine. Yara izi hâlâ duruyor. Gördün mü?"

İşaret parmağımı kaldırdığımda "Buraya gel," diyor.

Yanına gittiğimde midemde kelekler uçuşuyor. Ona bakarken beni kucağına çekiyor. Bu sefer onu itmiyorum. Bundan zevk alıyorum. Onun zengin erkeksi kokusunu içime çekiyorum. Onun sert vücudunda eriyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve sonunda evde olma hissinin beni yıkamasına izin veriyorum.

Elimi tutarken "Çok küçük bir adam," diyor. Eski soluk yara izimi dudaklarına götürüyor ve öpüyor.

Ona bakarken kalbim küt küt atıyor. Yakından çok seksi görünüyor. Saatlerce bakabileceğiniz bir yüzü var. Bir ressam çizmek için adam öldürür. Burnu

büyük ve cesur, başka bir yüzde olsa çok fazla olurdu ama onda... mükemmel.

Yemin ederim yanaklarım kıpkırmızı ve ben onun yüz hatlarına hayranlıkla bakarken bacaklarımın arasından yayılan sıcaklığı hissetmesinden endişeleniyorum, bu yüzden kucağından inip şaraba devam ediyorum.

Sonunda şarabı açtım ve ona bir bardak doldurdum. Yudumlarken masada onun yanına oturuyorum. Uzun bir süre konuşuyoruz. Ta ki boş şarap şişesi geri dönüşüm kutusuna atılana ve ikinci bir şişe ona katılana kadar.

Bana kulübünden ve nasıl bir değişiklik aradığından bahsediyor. "Risk alma zamanı sona eriyor," diyor ben kalplerimi gözlerimden uzak tutmaya ve onun yerine sözlerine odaklanmaya çalışırken. "Artık ilgilenmemiz gereken Nixie var. Seneca bölümünün sevdiğim yanı da bu. Temizlenmeye çalışıyorlar. Bunu onlar için hallettikten sonra kalmamıza izin vereceklerini umuyoruz."

Belki şaraptandır ama ben sırtıyorum. Gerçekten kalmak istiyor. Belki burada bir gelecek vardır.

Ona ailemden ve on altı yaşındayken evden nasıl kaçtığımdan bahsediyorum. Ayrıldığımdan beri bunu kimseye anlatmamıştım ama onun yanındayken çok kolay ortaya çıkıyor. Çok doğal, sanki birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi. Elimi masanın üzerinde tutuyor ve söylediğim her kelimeyi dikkatle dinliyor.

Tökezleyerek banyoya gidip aynada pembe yanaklarıma baktığımda aşık olmuşum. "Çok ateşli," diye fısıldıyorum kendi kendime ve sonra kıkırdamaya başlıyorum. "Sakın içine etme!"

Son derece çekici bir hali var. Nereye gidersem gideyim beni takip eden gözlerinde sahiplenici bir ifade var. Bana böyle bakması hoşuma gidiyor. Onun olduğumu ve bir gün beni sahipleneceğini düşünmek hoşuma gidiyor.

Gece yarısını geçtikten sonra sırtarak "İçkili araba kullanmak tehlikelidir," diyor. "Yaralanmamı istemezsin, değil mi?"

"Tabii ki hayır," diyorum sırtarak. "Kanepede uyuyabilirsin."

Yol kenarında bulduğum küçük kanepeye bakıyor ve bir elini uzun sarı saçlarında gezdiriyor.

"Bunun üzerine uzanmamı mı istiyorsun? Bacaklarımı nereye koyacağım?"

"Ben bir kulüp fahişesi değilim," diyorum keskin bir tonla. Sadece bunu bilmesini istiyorum. "Kulüpteki o adamların hiçbirleriyle birlikte olmadım. Aslında hiçbir erkekle birlikte olmadım." Kahretsin. Şarap konuşuyor. "Ve bir erkeği tanıdıktan sadece bir gün sonra bundan vazgeçecek değilim."

"Pekâlâ," diyor bana doğru yürürken. O kadar büyük ki. Üzerimde yükseliyor ve bana kendimi çok küçük hissettiriyor. Büyük, güçlü elini tutuyor ve siyah saçlarımdan bir tutamı nazikçe kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bekleyeceğim." Arzu ve tutku dolu gözleriyle bana bakarken dudaklarını yalıyor. "Senin için sonsuza kadar beklerim. Ama lütfen beni zorlama."

Eğilip dudaklarıma yumuşak ve nazik bir öpücük kondururken bedenim kıpırdamıyor.

"İyi geceler Stella," diye fısıldıyor, nefesinin sıcaklığı dudaklarımı gıdıklıyor. "Sabah seni görmek için sabırsızlanıyorum."

O kanepeme uzanırken ben de odama gidiyorum. Kapıyı kapatıp üzerine yaslandığımda başım dönüyor ve onu içeri davet etmediğim için kendime lanet ediyorum.

Amım ihtiyaçtan inliyor. Jaxon'ı içeri davet etmek ve onu bütünüyle yutmak isteyen öfkeli, nabızı atan bir canavar.

Yatağa düştüm ve şimdiye kadar yaşadığım en kötü, en uyumsuz uykuyu uyudum. Ta ki bir şey beni uyandırana kadar.

ALTINCI BÖLÜM

Stella

KÖTÜ RÜYA BENİ BİR BAŞLANGIÇLA UYANDIRDI. OTURDUĞUM YERDE UÇUYORUM. Battaniyeyi çarpan kalbime doğru tutarken pozisyonumu koruyorum.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve kâbusun anısı zihnimde tekrar canlanırken hıçkırıklara boğuluyorum.

Adamlar. Haydutlar. Odama dalmışlardı ve onları durduracak gücüm yoktu.

"Bu sadece bir rüya," diye fısıldıyorum kendi kendime. "Sadece bir rüya."

Ellerimi saçlarımda gezdirip etrafıma bakarken gözyaşlarım diniyor. Odam tam olarak uykuya daldığım zamanki gibi. Pencere kapalı, kapı bir aralık açık, günlük kıyafetlerim her zamanki gibi sandalyenin üzerine serilmiş.

Jaxon diğer odada uyuyor...

Onun burada olduğunu bilmek beni anında daha iyi hissettiriyor.

Anında daha güvende. Ve aniden kapıda beliriyor, iterek açıyor.

"Stella?" diye fısıldıyor o derin, yatıştırıcı sesiyle. "İyi misin?"

"Evet," diyorum, ne giydiğini gördüğümde sesim kesiliyor, ki bu pek bir şey değil. Kapımın aralığında duruyor, üzerinde kaslı kalçalarını sıkıca saran bir çift dar siyah boxer külottan başka bir şey yok.

Sobanın üzerindeki ışık yanıyor ve ılık parıltı sert, yontulmuş vücudunu yıkıyor. Karın kaslarının her derin kıvrımını görebiliyorum.

Güçlü göğsünü, kollarını, Tanrım, kollarını.

Susamış gözlerim, usta bir sanatçı tarafından taşa kazınmış gibi görünen ağız sulandırıcı V'nin boxer külotunun içine daldığı leğen kemiğine doğru ilerliyor. İç çamaşırındaki büyük şişkinlik, bacaklarımın arasında zonklayan nabzın bir intikamla geri dönmesine neden oluyor.

"Ağlama sesi duydum," diyor kısık bir sesle odaya girerken.

Battaniyeleri alıp göğsüme doğru tutuyorum. Üzerimde eski bir Blink-182 tişörtü ve bir çift iç çamaşırı var. Beni içinde görmesini isteyeceğim bir şey değil. Hiç erkek misafirim olmadığı için güzel pijamalarım da yok.

"Sadece kötü bir rüya gördüm. Ben iyiyim."

Bana bakarken bir elini uzun sarı saçlarında gezdiriyor. Gözlerim büyük, yuvarlak triseps kaslarına takılıyor ve sonra önden görünen sırt kaslarına kayıyor.

"The Outlaws mıydı?"

"Evet," diye fısıldıyorum. "Artık sorun yok. Sen buradasın."

Yanıma geliyor ve yatağın ayak ucuna oturup beni izliyor. "Doğru, buradayım. Ve hiçbir yere gitmiyorum. Eğer o şerefsizler bir daha rüyana girerse, rüyanda içeri girdiğimi ve sana bakmaya cüret ettikleri için kışlarına tekme bastığımı gör."

Vücudum ısınırken ve meme uçlarım sertleşirken gülümsüyorum. Daha önce hiç yatağında bir erkek olmamıştı ve kalmasını ne kadar çok istediğime hazırlıklı değildim.

"Kanepe nasıl?" Uzun bir süre geçtikten sonra soruyorum. "Umarım çok kısa değildir?"

"Mükemmel," diyor bana yıkıcı bir gülümseme gönderirken. "Yine de, sanırım biraz fazla uzadım."

"Burada kalabilirsin." Sözcükler daha ben onları işlemeyi ağzımdan çıkmıştı. Jaxon'ın yatağında uyumasının iyi bir fikir olduğundan emin olmak için onları milyonlarca kez analiz etmeden önce.

Bana dönerken bir kaşını kaldırdı. "Emin misin Stella? Eninde sonunda olacak. Bundan eminim. Ama seninle o yatağa girdiğimde, bütün gün aklımdan geçen her şeyi yapmaktan kendimi alıkoyamayacağım."

"Kendini durdurmanı istemiyorum," diyorum. Dostum, bu gece kelimeler ağzımdan uçup duruyor. Vajinamın sorumluluğunu kim aldı?

"Bir erkeği sadece bir gün tanıdıktan sonra ondan vazgeçmeyeceğini sanıyordum?"

"Şey, saat gece yarısını geçti, yani teknik olarak *iki* gün oldu."

Ayağa kalkıp yatağın benim tarafıma doğru yürürken bana o seksi sırtışıyla bakıyor. "Bu benim için yeterince iyi."

Ben yana kayıyorum ve o da battaniyenin altına giriyor. Kalbim yerinden çıkacak gibi. Yanıma kayarak kocaman kollarını bedenime doladığında telaşlıyım ve heyecandan sinirlerim tepeme çıkıyor. Beni büyük, sıcak göğsüne doğru çekerken inliyorum ve kontrolü ona bırakıyorum.

Gergin olmama gerek yok, diyorum kendime. Jaxon benimle ilgilenecek. O gerçek bir alfa ve yatak odasında da öyle olacak, her şeyin sorumluluğunu üstlenecek.

"Buraya gel," diyor çenemi kavrayıp başımı yukarı kaldırırken. Ciğerlerimdeki havayı söküp alan sert ve baskın bir öpücükle ağzımı alıyor.

İnliyorum ve dili benimkine karşı kayarken, bana sıcak erkeksi ağzının tadını verirken büyük vücudunu daha da yakınlaştırıyorum.

Ağırlığını üzerimde hissettiğimde amım aniden çok ıslak hissediyor. O bacaklarımın arasında kayarken ben de bacaklarımı açıyorum.

Kalın sert horozu muhtaç amıma bastırduğunda, bir inilti çıkardım. Sırıttırıyor ve sonra beni tekrar öpüyor.

Eli gömleğimin altından kayıyor ve kocaman aletini sıkılmış amcığma bastırırken büyük, güçlü avucu çıplak göğsümü kavırıyor. Her şey çok hızlı oluyor ama aynı zamanda yeterince hızlı olmuyor.

Onu içimde hissetmeye, beni germeye, doldurmaya, beni onun yapmaya *ihtiyacım* var... O güçlü kalçalarını gıcırdatırken ellerim uzun yumuşak saçlarına kayıyor

Bana karşı, zonklayan ereksiyonunu nabız gibi atan seksime bastırıyor.

"Bütün gün senin tatlı amcığını düşünerek böyle sertleştim," diye homurdanıyor, shaftını ağrıyan klitorisime doğru iterken. Boğazımdan uzun ve derin bir inilti çıkarken yüzüm buruşuyor. Bacaklarımın arasında çok iyi hissediyor. Tam olması gereken yerde. Olması gereken yerde.

"O kot şortun içinde kışını gördüğümde," diyor göğsüme masaj yaparken ve bana bakarken, "delireceğimi sandım. Sana çok ihtiyacım vardı, Stella. Düşünebildiğim tek şey buydu."

Gömleğimin altından tutup boynuma kadar çekiyor. Çıplak göğüslerimin ortaya çıktığını görünce, "Kahretsin," diye fısıldıyor nefesinin altında.

Onlara hayranlıkla bakmak için birkaç saniyesini ayırıyor ama daha uzun süre dokunmadan edemiyor. Önce ellerini üzerlerine koyuyor, sonra dudaklarını indiriyor, yumuşak kıvrımlarından başlayarak her santimini öpüyor, yalıyor ve emiyor.

dik duran, onun dikkatini çekmek için yalvaran sert küçük meme uçlarıma.

Amıma bastıran kalın çelik çubuk düzgün düşünmemi zorlaştırıyor. Külotumun çoktan sıırsıklam olduğuna eminim.

"Tenini tenimde hissetmek istiyorum," diyorum üzerindeki tek giysi parçasına bakarken. Henüz açık saçık konuşmaya alışık değilim ve ondan ikimizi de soymasını isteyebilmemin tek yolu bu.

"Pekâlâ," diyor yataktan aşağı kaymaya başlarken. Elleri göğüslerimi sıkıca kavrarken karnımı öpüyor. "Bu yumuşak küçük amcığın üzerinde sikimi hissetmene izin vereceğim, ama önce bir tat istiyorum."

Göğüslerimi bırakıp yerine iç çamaşıırımı tuttuğunda nefesim boğazımda düğümleniyor. Onları bacaklarımdan aşağı çekerken kalbim küt küt atıyor. O kadar ıslağım ki, seksimi örten kumaş bir saniyeliğine tümseğime yapışıyor, sonra onları uyluklarım boyunca, dizlerimin üzerinden, baldırlarımdan, ayak bileklerimden ve nihayet ayaklarımdan aşağı çekiyor.

"Mmmmm," diye homurdanıyor dizlerimi tutup bacaklarımı yavaşça ayırırken. Gezegendeki diğer herkesten sakladığım tek parçama bakarken yüzündeki ifade saf yoğunlukta. Bu parçamı ondan başka kimse görmedi.

Bu parça artık Jaxon'a ait ve gözlerindeki yoğun bakıştan bu parçanın onda kalacağını anlayabiliyorum.

"Sen bir tanrıçasın," diyor huşu içinde bakire amıma bakarken. "Sen saf bir güzelliğisin."

Ayın ışığı pencereden içeri doluyor ve çıplak vücuduma hayranlıkla bakan bu seksi adamı aydınlatıyor. Gömleğimi çıkarıp yere atıyorum ve yastığın üzerine uzanıp ona hayran hayran bakıyorum.

"Ten tene demiştin," diye takılıyorum. "Bir tek ben mi soyunuyorum?"

Gözlerini tekrar benimkilere diyor ve beni izlerken sırtıyor. "Koca sikimi görmek ister misin?"

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "O zaman söyle."

"Ben... senin... büyük sikini... görmek istiyorum."

Onun önünde böyle müstehcen kelimeler söylemek zor, ama onu tahrik ediyor gibi görünüyorlar, bu yüzden biraz daha söylemeye çalışıyorum.

"Bana sert aletini göster Jaxon," diyorum bu sefer biraz daha cesaretle.

"Amımın seni ne kadar sertleştirdiğini görmek istiyorum."

Yataktan kalkıyor ve parmaklarını dar boxer külotunun bel bandına sokuyor. İç çamaşırını aşağı kaydırıp kesilmiş kasık kıllarını ve sikinin kalın kökünü gösterdiğinde heyecanlı bir adrenalın dalgası içime doluyor.

Orada duruyor, alt dudağını ısırırken benimle alay ediyor. Kumaş, uzun kalın çubuğun etrafında toplanmış ve gözlerimi ondan alamıyorum.

"Yapma..." Nefesim

kesildi. "Ne

yapmayayım?"

"Durma. *Lütfen.*"

Bu güzel adamın bana özel bir şov yapmasını izlerken amım sızlıyor. Yatak odamda olduğuna inanamıyorum. Benim için burada olduğuna inanamıyorum.

Dudaklarında seksi bir sırıtişla iç çamaşırını indiriyor ve bana her şeyi gösteriyor. Sertleşmiş siki yukarı fırlıyor ve göbeğinin üzerinde ıslak bir sperm lekesi bırakarak karnını tokatlıyor.

Dik duruyor, çelik gibi sert ve sikişmeye hazır görünüyor.

"Görmek istediğin bu muydu?" diye soruyor elini kalın aletin etrafına sarıp kendini okşamaya başlarken.

Yanıt olarak sertçe yutkunuyorum. Konuşamıyorum. Sesim gitmişti.

Kocaman ereksiyonu kelimelerin ötesinde. Muhteşem. O muhteşem.

Eli kalın, şiş kafasına ulaştığında, tepedeki küçük yarıktan sızan sperm tanecikleri parmaklarından aşağı sızıyor. Ağzım sulanıyor.

Yatağımın dibinde koca sikini okşayan bu çıplak adamın erotik görüntüsü amımın ihtiyaçtan yanmasına neden oluyor. Büyük erkeksi topları kıç yanaklarıma bastırırken içime ittiğini hissetmek istiyorum.

"Dokunmak ister misin?" diye soruyor boğuk bir sesle.

Hemen dizlerimin üzerine çöküyorum, önünde domalıyorum ve koca siki ıslak dudaklarımdan sadece birkaç santim ötede duruyor.

"İşte benim kızım," diye fısıldıyor ucunu dudaklarımda gezdirirken, tuzlu-tatlı menisini ağzımın her yerine bulaştırıyor. Dilim dışarı fırlıyor ve dudaklarımı yalarken inliyorum. *Siktir, bu çok iyi...*

"Ağzını sonuna kadar aç prenses."

Emrettiği gibi yapıyorum ve sikini ağzıma sokarken güçlü bir eliyle başımın arkasını tutuyor. Beni hemen dolduruyor ve kalın aleti boğazımın arkasına bastırırken gözlerim sulanıyor.

Boğulduğumda sırtarak geri çekiliyor. "Senin için çok mu büyük?"

Elini şaftından uzaklaştırıyorum ve onu tekrar içeri alıyorum, onu normalde bir bakirenin yapacağından daha sert emiyorum. Başımı aşağı yukarı sallayıp onu memnun etmek için elimden geleni yaparken dilimi şaftının alt tarafı boyunca kaydırıyorum, her santimini kaplıyorum.

Aletine odaklanmış durumdayım ama yine de büyük avucunun sırtımdan aşağı kaydığını hissettiğimde heyecandan titriyorum. Kıcımın kıvrımı üzerinde devam ediyor, parmakları çatlaktan ve kık deliğimin üzerinden kayıyor ve beni horozunun üzerinde inletiyor.

Parmakları amıma ulaştığında "Tanrım, ne kadar darsın" diyor. Parmak ucunu deliğime daldırıyor, ben onu emerken deliğimle oynuyor.

"Bu güzel amcığı görmeliyim," diyor vücudumu kaydırmaya başlarken. Yatağa uzanıyor ve altmış dokuz pozisyonunda ona binene kadar bacaklarımı başının üzerine çekiyor. Sıcak nefesini bacaklarımın arasında hissettiğimde kalbim duracak gibi oluyor.

"Oh, Jaxon," diye inliyorum elimle sikini aşağı yukarı okşarken. "Ne yapıyorsun?"

Çabucak öğreniyorum. Ağzı amıma çarpıyor ve beni yutmaya başladığında bir çığlık atıyorum.

İri elleri kıcımın yanaklarında, zonklayan klitorisimden büzülmüş göt deliğime kadar her yerimi yalarken onları birbirinden ayırıyor.

Dudakları klitorisimin etrafına yapıştığında ve emmeye başladığında, onun içinde eriycekmişim gibi hissediyorum. Parmakları her yerde, dokunuyor, keşfediyor, alay ediyor, beni şehvetten çıldırtıyor.

Bana hissettirdiği kadar iyi hissetmesini istiyorum, bu yüzden aletini emmeye konsantre olmaya çalışıyorum, ama yetenekli diliyle zihnimi boşa çıkarırken bu zor.

Ağzı aşağı doğru inerken sakalları iç kalçalarımı çiziyor. Diliyle klitorisime dokunuyor ve bu o kadar yoğun ki bir çığlık atıyorum.

Tekrar yapmadan hemen önce "Görünüşe göre noktayı buldum," diye homurdanıyor.

Ve tekrar. Ve tekrar...

Gözlerim kapalı, nefes nefese kalmıştım. Sırılsıklamım ve ağzından fışkırıyor olmalıyım. Amımı bir vahşi gibi yalarken daha hızlı, daha sert hareket etmeye başlıyor ve inlemelerimi çığlıklara dönüştürüyor.

Tüm iç organlarım sıkıştı. Eziliyor. Boğuluyorum. Dayanılmaz bir şey. Ve sonra, serbest bırakıyor.

"Siktir," diye bağıriyorum orgazm beni boğarken. Her duyum aşırı yükleniyor.

Çok yoğun. Kör edici.

Bacaklarım başının yanında titriyor, güçlü kollarını bacaklarımın etrafına sarıyor ve amımı ağzına götürüp zevkle yalıyor.

"*Oh kahretsin. Kahretsin!*" Mutluluk damarlarımdan fışkırırken tekrar tekrar nefes alıyorum. Ağzı hiç durmuyor, ben daha önce hiç gelmediğim kadar sert boşalırken amımın her santimini yalıyor.

Sonunda bittiğinde çığlıklarım iniltiye dönüşüyor. Kendimi tutamıyorum. Sakso işini bitiremiyorum. Bir saniyeye ihtiyacım var.

Onun yanındaki yatağa yığılıyorum ve kendimi kontrol altına almaya çalışırken ellerimle gözlerimi kapatıyorum.

Birkaç saniye sonra, Jaxon'ın yatağın yanında durduğunu ve kendini okşarken aç gözlerle beni izlediğini görmek için onları açıyorum.

İkinci raunt için hazır görünüyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

Jaxon

BU ÇIPLAK ADAMIN ÜZERİNDE DURURKEN VÜCUDUM BEKLENTİYLE AĞRIYOR. ve onun çarpıcı kıvrımlarına bak.

Stella bakire olmalı. Amının bu kadar dar olmasının başka bir açıklaması olamaz.

Dilimde hâlâ onun tatlılığının tadını alabiliyorum ve bu içimdeki sahiplenici hayvanı ortaya çıkarıyor. Bu kızın gitmesine izin vermeyeceğim. Onu paylaşmayacağım. Bu am benim ve onu mümkün olan her şekilde sahipleneceğim.

Ağzı açık bana bakıyor, gözleri şehvetten puslanmış. Bunu çok istiyor.

"Bir Heartlands motorcusu tarafından sikilmeye hazır mısın?"

Seksi gözleri düz karnımdan sert sikime doğru kayarken başını aşağı yukarı sallıyor. "Evet. Çok hazırım."

Yatağa diz çöküp bacaklarının arasına girdiğimde bacaklarını açıyor. Amının olgun ve taze kokusu burun deliklerimi gıdıklıyor ve damarlarımda elektrik kıvılcımları çaktıyor. Birazdan bu el değmemiş amcığın içine gireceğimi bilmek bile tüylerimi diken diken ediyor.

Onunla prezervatif kullanmayacağım. Hap yok. Korunma yok.

Onu büyük aletimle çiğ çiğ alıyorum ve dar küçük deliğini her onsumla dolduruyorum. Çocuğuma hamile kalmasını istiyorum. Bu kızla bir aile kurmak istiyorum.

Ama en önemlisi, onun sonsuza dek benim olmasını istiyorum ve tohumumu onun olgun rahmine yerleştirmek bunu yapmanın en iyi yolu.

Parmaklarımı yarığında gezdirirken titriyor, onları sıcak sularıyla kaplarken inliyor.

"Söyle bana prenses," diye homurdanıyorum yatakta kıvranırken, onu almam için gözleriyle bana yalvarırken çarşafı kıvrıyor. "Kaç erkek seni böyle gördü?"

Cevabını beklerken göğsüm sıkışıyor. Umarım ona dokunulmadığı konusunda haklıyım. Eğer değilse, kendimi kaybedeceğim ve geceyi Stella ile cennette geçirmek yerine, *bana* ait olana el koyan adamın peşine düşerek geçirebilirim.

"Hiç," diyor nefes nefese bir ses tonuyla. "Kimseyle birlikte olmadım."

Sözleri taşaklarını sızlatıyor.

"Ben ilk miyim?"

Yüzünde endişeli bir ifadeyle başını sallıyor. "Sorun olur mu?"

Zonklayan sikimi kavıyorum ve ona doğru eğiliyorum. "Evet," diyorum dudaklarım onunkilerin bir santim üzerinde gezinirken. "Bu çok iyi."

Sikimin başını onun dar, küçük, bakir girişine bastırırken onu dudaklarından sertçe öpüyorum. O inliyor ve ben de onun tadını ve hissini severek yutuyorum. Bu kızla yüzyıllar geçirebilir ve onun vücudundan asla sıkılmayabilirdim.

Sikimin şişmiş başını içine ittiğimde ikimiz de sert nefesler emerken dudaklarımız birbirinden ayrılıyor. Çok ıslaktı. O kadar *sıkı ki*.

Onun ılık ve ıslak sularının şaftından aşağıya, boşalmaya fazlasıyla hazır olan taşaklarıma doğru kaydığını hissettiğimde inlemekten kendimi alamıyorum.

"Harika gidiyorsun," diye fısıldıyorum yüzü buruşup gözlerini kapattığında. "Aç o seksi gözlerini prenses. Seni becerirken bana bakmanı istiyorum."

Ben bir santim daha içeri kayarken inleyerek gözlerini açıyor. Amının ıslak ipeksi duvarları beni bir mengene gibi sıkıyor, tek düşünebildiğim bu olana kadar etrafımda kenetleniyor. Odaklanabildiğim tek şey bu.

Kahretsin, o mükemmel.

"Klitorisinle oyna bebeğim," diyorum ona. "Bu amcığı gevşetmeme yardım et."

Küçük eli aramıza dalıyor ve incisiyle oynarken elinin arkasının pelvisime doğru hareket ettiğini hissediyorum. İnlemeler gelmeye başlıyor ve birkaç saniye sonra sıkı amcığı bir santim daha gevşiyor.

Kirazına yaklaştığımda nefesi kesiliyor. Kollarımı etrafına sarıyorum ve sertçe itiyorum, içeri doğru kayarken onu kırıyorum. Büyük sikimi içinde tutarken, onu gererken ve olgun amının her santimini doldururken kızım çığlık atıyor.

Tanrım, bu hayatımın en güzel anı... Bekareti ve kremi zonklayan sikimi kaplıyor ve küçük çığlıkları kulaklarım için şeker gibi.

Elini klitorisinden çekiyor ve onun yerine kollarını bana doluyor, beni kendine doğru çekiyor. Benim sikim onun için yeterli yoğunlukta. Buna bir şey eklemesine gerek yok.

"Çok iyi hissediyorsun bebeğim," diye inliyorum ona girip çıkmaya başladığımda, önce yavaşça sonra hızımı artırarak.

Kolumu bacağının altından geçirip onu daha da derinden becermek için yukarı çektiğimde, yatağındaki çarşafı yumruklarıyla kavırıyor. İçine tohumlarımı boşaltırken sikimin rahmine olabildiğince yakın olmasını istiyorum.

"Ben senin için erkeğim, Stella," diyorum boğuk bir sesle, daha sert ve daha sert iterken. Kalçalarımın her güçlü pompasıyla yatak başlığı duvara çarpmaya başladığında küçük göğüsleri ileri geri zıplıyor. "Bu amcık artık benim. Ben sahiplendim. *Bana* ait."

"O *senin*," diye soluk soluğa söylenirken sırtı zevkle yukarı kıvrılıyor.

"Sadece istiyorum

Seni. Sadece aletini istiyorum."

Aletimi ıslak aına sokup çıkarırken göğüslerini öpebilmek için kendi sırtımı eğiyorum. Güzel pembe meme uçları elmas kadar sert ve dudaklarımı etraflarına sararken küçük inilti çıkarıyor.

"Şu güzel göğüslere bak," diye homurdanıyorum. Sikimi içinden kaydırıyorum ve vücudu yatakta kıvrılırken inliyor.

"Durma," diye inliyor.

"Sadece bir saniye," diyorum gövdesine binerken ve ıslak aletimi aralarına tokatlarken. "Ben onları becerirken o güzel göğüslerini bir arada tut."

İleri geri itmeye başladığımda onları birbirine itiyor, şaftımı yutuyor, onu titty-fucking. Sikim her içeri girdiğinde başını kaldırıyor, doyamıyormuş gibi ucunu yalıyor.

"Güzel yüzünün her yerine bu şekilde boşalabilirim." Karıncalanma şimdiden içimde başlıyor.

"Yap şunu," diye inliyor ve yıkıcı derecede seksi bir bakışla beni teşvik ediyor. "Yüzümün her yerine boşal, Jaxon."

"Bir dahaki sefere," diyorum sikimi çekip onu elleri ve dizleri üzerine çevirirken. "Bu yükün kaderi senin rahmin için."

Kıvrımlı küçük kıcı havada, pembe göt deliği ve altındaki şişmiş kırmızı amcığıyla beni baştan çıkarıyor, ihtiyaçla parlıyor. Sikimi tutup tekrar içine sokmadan önce yavaşça yalıyorum.

Belini kavrayıp sıcaklığına tekrar tekrar sokarken başını yatağa bırakıyor, inliyor ve haykırıyor.

İlk defa olduğu için bu kıza karşı daha nazik olmalıydım. Yavaş gitmeliyim. Daha sevgi dolu olmalıyım. Ama yapamıyorum. Sahip olduğum her şeyle ona vurmaktan kendimi alıkoyamıyorum.

Çocuğum rahminde büyürken vücudunun dolup taşıdığı görüntüsü beni ele geçiriyor ve onu doğurma ihtiyacı çok baskın hale geliyor. Bu beni çıldırtıyor.

Stella vücudunun titremeye başlamasıyla adımı haykırmaya başlıyor. Amcığının aletimin etrafında sıkılaştığını hissettiğimde, içimde her şey birikiyor, sıkılaşıyor, kenetleniyor, çözülmekle tehdit ediyor.

Çıglıklar atıp şiddetle titrerken çarşafları şilteden söküyor. Sırıttıyorum, orgazmının onu tükettiğini ve tohumumu rahmine götüreceği yolu açtığını biliyorum.

Eklenen gerginlik beni uçurumun kenarına fırlatmak için gereken tek şey. Taşaklarım sıkılırken belini daha sıkı kavıyorum ve sonra içimdeki her şey serbest kalıyor.

Aminin derinliklerine doğru itiyorum ve sert bir şekilde boşalırken sikimi orada tutuyorum, olgun bakire aminin sıcak yükümle doldururken onun adını haykırıyorum. Amcığına sahip çıkıp onu sonsuza dek benim yaparken her son damla benden çıkıp onun içine fışkırıyor.

İşimin bittiğini düşündüğümde, sikim sarsılıyor ve içine biraz daha sıcak boşalıyor.

Bir süre sonra çekiliyorum ve topuklarımın üzerine oturup karşımda uyanık kalmaya çalışmasını izliyorum. Yatağın ortasında yatıyor ve gevşek çarşaflar etrafında toplanmış. Güzel vücudu kızarmış ve ince bir ter tabakasıyla kaplanmış. Gözleri kapanıyor ve her şeyi yeniden yapabilmemiz için onu sarsarak uyandırmamak için kendimi zor tutuyorum.

Onun yerine yanına uzanıyorum, onu göğsüme çekiyorum ve iyileşmesini beklerken nefis kokusunu içime çekiyorum.

Böylece tekrar, tekrar ve tekrar yapabiliriz.

...tüm gece boyunca...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Stella

BU BISİKLETİ BACAĞLARIMIN ARASINA ALMAK NEREDEYSE JAXON'A SAHİP OLMAK
KADAR İYİ.

aralarında. Ses, gümbürtü, titreşimler... *Tanrım...* Kasabadaki kırmızı ışıktaki beklerken boşalacağımdan korkuyordum.

Harley'sinden inerken Jaxon, "Seni başka bir adamın motorunun arkasında yakalamama izin vermesen iyi edersin," dedi. "Sadece benimle bineceksin."

Yanaklarım kızarıyor ve onun inişini izlerken gülümsemeden duramıyorum. Kot pantolonu ve deri kesimiyle çok seksi görünüyor. Bu sabah duştan sonra beni yatakta tekrar kirlettiğinde ona giydirdim.

"Bir yılı aşkın süredir burada çalışıyorum ve henüz bir bisiklete binmedim," diyorum ona, bana doğru yaklaşıp karıncalanan bedenimin üzerinde yükselirken. Güçlü eliyle nazikçe çenemi tutuyor ve sahiplenici sevgi dolu bakışlarıyla bana bakarken başımı yukarı kaldırıyor.

Dudaklarımı bakarken, "Bütün bu erkeklerin etrafında çalışmaktan hoşlanmıyorum," diyor. "Sadece benim gözlerime bakmalarından hoşlanmıyorum."

"Sesin kıskanç geliyor, Jaxon Hader."

"Kıskanç değilim. *Takıntılıyım.*"

Bölgeci bir bakışla tekrar gözlerimin içine baktığında içim ürperiyor. "Seni tamamen kendime istiyorum prenses. Seni kimseyle paylaşmayacağım. Anladın mı?"

Eğilip beni dudaklarımdan usulca öperken başımı sallıyorum.

Sanki başka biriyle bir yere gidebilirmişim gibi. Tüm dikkatimi üzerinde toplayan bu baskın adam buralarda gözüme çarpan tek şey.

Kendine dikkat et, Stella.

Sadece kısa bir süreliğine burada ve ne kadar kısa olduğunu bilmiyorum. O motora geri dönebilir ve geldiği gibi hızlıca gidebilir. Tam da ona aşık olmaya başlamışken.

Kimi kandırıyorum ki? Ben zaten oradayım.

Jaxon Hader'a büyük bir aşk besliyorum. Burada takıntılı olan tek kişi o değil.

"Beni paylaşmak zorunda değilsin." Beni daha yakına çekiyor ve sıcak nefesinin dudaklarımı gıdıkladığını hissediyorum, baştan çıkarıcı ağzına ulaşmak için ayak parmaklarımın üzerine basmama neden oluyor. "Tamamen seninim... sen gidene kadar."

Elleri kalçalarımın sıkışıyor. "Sensiz gitmiyorum prenses," diye hırlıyor.

"Peki ya kalmak istersem?"

Bana dünyanın en değerli şeyiymişim gibi bakarken sırtıyor.

Tam cevap vermek üzereyken Troy bardan çıkıp onu yanına çağırıyor. "Jaxon! Tam da görmek istediğim adam."

Jaxon eğilip kulağımın altından boynumu öpüyor ve tüylerim diken diken oluyor. Dudakları kulağımın üzerinde geziniyor ve fısıldıyor, "Buna sonra devam edeceğiz."

"Neye devam edeceğiz? Konuşmaya mı, öpüşmeye mi?"

"İkisine de." Beni tekrar öpüyor. "Sadece bundan vazgeçmeyeceğimi bil."

"Sadece bir gece oldu," diyorum yanaklarım kızarmaya başlarken.

"Neredeyse

ülkenin öbür ucuna taşınmaya değer."

"Hayatımın en güzel gecesi idi. Uğruna dünyanın öbür ucuna taşınmaya değer."

Beni bir kez daha dudaklarımdan öpüyor; derin, tutkulu ve içeri girerken beni titreyerek bırakıyor. Bundan sonra kendimi toparlamak için birkaç saniyeye ihtiyacım var.

Kardeşi Beckham'ın bisikletinin diğerlerinin arasına park ettiğini fark ediyorum, çoktan eve bakıyor.

"Hey, Bulldog," diyorum verandaya doğru yürürken.

Bilerek sırtıyor. "Seni son gördüğümünden beri ilginç bir şey oldu mu?"

Omuzlarımı silkiyorum, aptal oynuyorum. "Hatırladığım

kadarıyla yok." "Oh, gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" Yanından geçip içeri girerken ona göz kırpyorum.

Gözlerim hemen Jaxon'ı buluyor. Etrafında onu dinleyen bir grup adam var. O tam bir alfa ve odadaki herkes bunu biliyor. Onun hükmedici varlığını buradan hissedebiliyorum.

"Hey, Stella!" Nixie barda oturduğu yerden telefonla oynarken sesleniyor. Yanına gidiyorum ve bilgisayarı satrançta yenmesini izlerken sarı saçlarıyla oynamaya başlıyorum. "J Amca'nın dün gece eve gelmemesi ne kadar garip."

Yanaklarımın yanmaya başladığını hissederken "Çok tuhaf," diye cevap veriyorum. "Acaba nerede uyudu?"

'Beni ne kadar aptal sanıyorsun' der gibi bir bakışla bana dönüyor.

"Mutlu görünüyor," diyor telefonuna geri dönüp bilgisayarın kraliçesini aldığıında. "Gerçekten özel biriyle tanışmış olmalı."

"Kim olabilir acaba?" diyor Roxanne, bilgisayarın arkasına geldiğinde. Bar.

İlk başta kıskanacağını düşündüm ama sonra Gage arkamdan geldi. elini kızın beline koyuyor ve kulağına kızın yüzünü kızartan bir şeyler fısıldıyor.

Orada neler olduğunu bilmiyorum ama bir şeyler oluyor...

Gage gidiyor ve yine sadece biz kızlar kalıyoruz. Bar harika görünüyor. Tüm kırık camlar temizlenmiş ve etrafta rafları tamir eden ve duvarlardaki delikleri sıvayan bir grup inşaat işçisi var.

"Peki, ne zaman gidiyor?" Roxanne soruyor. Masum bir soru ama mideme taş gibi oturuyor.

Jaxon bizden vazgeçmeyeceğini söyledi ama biz tam olarak neyiz?

Birkaç gün ya da hafta sonra hâlâ bizimle ilgilenecek mi? Evinde bir hayatı varken benim için buraya taşınmaya gerçekten istekli mi?

Ona bakarken karnımda bir gerginlik hissediyorum. O çok seksi. İsteddiği her kıza sahip olabilir ve kasabanın muhteşem kızlarından biriyle karşılaştığında ne olacağını merak ediyorum. Hâlâ ilgilenecek mi?

Biraz hava almam lazım.

Ben aceleyle bardan geçip arka kapıdan çıkarken Nixie başını kaldırıp bakıyor. Dışarı çıktığımda ılık yaz havasından birkaç büyük yudum alıyorum.

"İyi misin, Stella?" T-Bone soruyor. Ters çevrilmiş bir sandığın üzerine oturmuş, sigara içerek beni izliyor. "Gözün daha iyi görünüyor."

"Teşekkürler," diyorum gülümsemeye zorlarken. "Evet, ben iyiyim. Sanırım."

Jaxon birkaç saniye sonra dışarı çıkıyor ve T-Bone'dan bize bir dakika izin vermesini istiyor.

"Sorun değil," diyor T-Bone sigarasını tuğla duvara çarpıp izmaritini çöp kutusuna atarken. "Zaten işe dönmem gerekiyor."

Jaxon'ın bana nasıl baktığını gördüğümde gerginliğim dağılmaya başlıyor. Gözleri arzu dolu. Bakışları ihtiyaç dolu.

"Kaçıyor muyuz?"

Botlarına bakarken başımı sallıyorum. "Sadece biraz hava almaya ihtiyacım vardı." "Hasta mısın?" diye soruyor bana doğru yaklaşıp elini başparmağıma koyarken.

Mide. "Merak etmeyin. Bu normal."

Kafam karışmış bir şekilde ona baktım. *Normal olan ne?*

Dudaklarıma derin ve tutkulu bir öpücük kondurduktan sonra içeri dönüyor ve giderken avuçlarını karnımda gezdiriyor.

İşte o zaman anladım...

Hamile olduğumu

düşünüyor.

Ve bu beni gerçekten vurdu.

Hamile miyim?

Prezervatif kullandı mı?

Ve bu düşünce neden korkutucu değil?

Neden bu kadar ilgi çekici?

Ve neden umutsuzca onun haklı olduğunu umuyorum?

DOKUZUNCU BÖLÜM

Jaxon

BİR HAFTA UÇUP GIDIYOR VE GEÇİREBİLDİĞİM HER SANİYEYİ STELLA İLE
GEÇİRİYORUM.

O benim için doğru kız.

Bundan eminim.

Kimse bana onun hissettirdiği gibi hissettiremez. Doğru hissettiriyor.

Nixie de kasabayı çok seviyor ve şimdiden bir arkadaş edindi. Kütüphanede tanıştığı Zhu adında kendi yaşında bir çocuk. Beckham ve ben onun bir çocukla takılması fikrinden hoşlanmıyoruz ama çocuk yeterince masum görünüyor ve daha önce bir arkadaşı olmadı, bu yüzden görmezden geliyoruz.

Beckham da burayı seviyor ama yüzünden bunu asla anlayamazsınız. Adam hiç gülümsemiyor ama ben onun kardeşiyim ve ne zaman mutlu olduğunu biliyorum.

Kız arkadaşına aşık olmakla o kadar meşguldüm ki intikamı düşünemedim bile. Yine de, Gunner punk'ının kız arkadaşına nasıl el kaldırdığını düşündüğümde, bu beni sadece Stella'nın indirebileceği bir öfkeye sürüklüyor.

"Jaxon!" Bulldog barın kapısından sesleniyor. "Bir teslimatın var."

Kapıya yönelirken barın arkasında çalışan Stella ile göz göze geliyorum. Öğleden sonra ortası ve burası sessiz, ama onun için biraz daha gürültülü hale getirecek bir şeyim var.

"Evet," diye fısıldıyorum kamyonetin otoparka girdiğini gördüğümde.

Yanımda yürüyor ve kaburgalarım doğru eğilirken kolunu belime doluyor. "Ne sipariş ettin?"

"Sürpriz."

"Kimin için?"

"Senin için."

Şaşırmış bir ifadeyle bana bakıyor ve ben de elimde olmadan onu dudaklarından öpüyorum. Tadı şeker gibi.

"Bu mu?!" diyor soluk soluğa, teslimatçı kocaman ahşap bir kutuyu indirmeye başladığında. "Bu da ne böyle?"

Merdivenlerden inip adamın kamyonetinden bir levye alıyorum ve işe koyuluyorum. "Müzik kutusu kırıldığı için çok üzümüşün, ben de sana yenisini aldım."

Tahta kalaslar yere yuvarlanıyor ve Stella bar için aldığım yeni müzik kutusunu görünce bir sevinç çılgılığı atıyor. "Bu senin, bu yüzden onu sadece senin sevdiğin şarkılarla dolduracağız."

"Seni seviyorum!" diyor koşup kollarıma atarken ve bacaklarını etrafıma sararken.

Beni dudaklarımdan öpüyor ve sonra başını geriye atıyor, gergin görünüyor. "Yani... öyle demek istemedim... ağzımdan çıkıverdi..."

"Ben de seni seviyorum Stella," diyorum ona ve bu doğru. "Seni hiçbir erkeğin bir kadını sevmediği kadar çok seviyorum. Kalbim senin için atıyor. Sadece senin için."

Ona duyduğum tüm sevgiyle bana bakarken gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başladı. "Ciddiydim," diye itiraf ediyor. "Ben de seni seviyorum, Jaxon. Gitmeni istemiyorum. Bu hayatımın en güzel haftasıydı."

Onu evine geri götürüp biraz daha sevgi göstermek üzereydim ki Gage ve Saint bisikletleriyle yanaştılar.

Gage bana doğru baktı. "Vakit geldi, Jaxon. Kardeşini al."

"Hayır," diye soluk soluğa bağılıyor Stella. "Gitme."

Ama gitmek zorundayım. Sadece bu adamlar benim kardeşlerim olduğu ve onlar için ölebileceğim için değil, aynı zamanda Gunner denen o şerefsiz kızıma el kaldırdığı ve bunu ona ödetmem gerektiği için. Bunu ona ödetmeliyim.

Onu üzerimden sıyrıp sakinleştirmek birkaç dakikamı aldı. "Benim işim bu," diyorum ona. "Bu işte iyiyim."

"Beni sevmekte iyisin," diyor elime yapışırken. "Bu neden yeterli olmasın?"

"Yeterli," diyorum onu bırakıp bisikletime doğru giderken. "Her zaman yeterlidir. Ama bunu yapmak zorundayım."

Ağlayarak içeri giriyor ve onun gidişini görmek beni kahrediyor ama iyi olacağımı biliyorum. Beckham arkamı kolluyor ve bana bir şey olmasına izin vermeyecek, tıpkı benim ona bir şey olmasına izin vermeyeceğim gibi.

Beckham birkaç saniye sonra ekibin geri kalanıyla birlikte dışarı çıkıyor -Killian, Buzz, Ranger ve diğer çocuklar. Hepsi hazır ve bisikletlerinin üzerinde oturuyorlar.

Troy, "Cali'deki arkadaşlarınız silahları teslim etti," diyor. "Depoya uğrayıp silahlanacağız ve sonra kulüp binalarına saldırmak için hava kararana kadar bekleyeceğiz. Bize yaptıkları gibi kışlarına tekme bastıklarında onlara vurmayacağız. Biz korkak değiliz. Sıcak bir şekilde gireceğiz."

"Başkan benim," diye tıslıyorum sıkılmış dişlerimin arasından. Ciddi olduğumu anladıklarından emin olmak için herkesin yüzüne bakıyorum. "Eğer ben ona ulaşmadan Gunner'a dokunan olursa, bir sonraki adımda benimle yüzleşmek zorunda kalacaklar. Anladınız mı?"

Kanım kaynamaya başlarken hepsi başını sallıyor.

Bütün hafta bu adamı elime geçirmek için bekledim. Ve bekleyiş sona erdi.

ONUNCU BÖLÜM

Jaxon

SILAHLAR SADECE KORUNMAK İÇİN. TROY KAN BANYOSU İSTEMİYOR. kulübün başının üstünde asılı duruyor. Özellikle de temiz kalmak için yaptıkları onca işten sonra.

Bu eski moda bir bar kavgası olacak ve sabırsızlanıyorum.

"Hazır mısın?" Beckham muştalarını iyice taktığından emin olurken ona soruyorum.

O da başını sallıyor.

Kardeşim iyi gününde pek konuşmaz ama Terminatör modundayken tek kelime etmez. Sanki yumruklarına ekleyebilecekken konuşmak için enerji harcamak istemiyor.

İkimiz sanki buranın sahibiymişiz gibi kulüp binasına doğru yürüdük. Haydutlar bizi tanımıyor, bu yüzden kesicilerimizi bisikletlerimizle birlikte bıraktık ve Heartlands'in geri kalanı biz dikkatlerini dağıttıktan sonra onları arkadan pusuya düşürmeye hazırlanırken ön kapıdan içeri giriyoruz.

Beklentilerimizden birkaçı sokağın karşısında silahlarla konuşlanmış, işler kızışırsa onları dağıtmaya hazır bekliyorlar.

Saat gece on bir civarı ve bar gürültülü ve tıklım tıklım. Parlak bisikletler dış duvar boyunca dizilmiş ve hangisinin Gunner'a ait olduğunu merak ederek dişlerimi sıkıyorum. İçimde onu kışına sokmak için güçlü bir istek var.

Bara girip etrafa bakarken Stella'nın güzel yeşil gözünün etrafındaki siyahlığı hayal ediyorum. Standart bir motorcu barı. Bektan bir müzik. Her yerde boş bira şişeleri. Motorcular kafayı bulmuş.

Outlaw kesimli ve uzun kırmızı sakallı iri yarı bir motorcu hemen yanımıza yaklaşıyor. "Siz de kimsiniz lan?"

Ben etrafta Gunner'ı ararken Beckham ona dik dik bakıyor.

"Siz korkaklar kayboldunuz mu?" diye soruyor tehditkâr bir ses tonuyla. "Gunner nerede?" diye soruyorum.

Bana doğru yaklaşıyor ve parmağını göğsüme sokuyor. "Kim soruyor lan?"

Sol göğüs kafesime batan parmağına bakıp sırtıtıyorum. "Parmağını tutmak istiyorsan, çekmeni ve Gunner'ın nerede olduğunu söylemeni öneririm."

"Ne yapacaksın lan?" diye bağılıyor.

"Yok bir şey," diyorum omuz silkerek. "Ama üç, iki, bir... içinde çekmezsen pitbull kardeşim onu ısırp koparacak."

İri yarı adam onu çıkarmayınca Beckham sakalından tutar ve onu öne doğru çeker. Motorcuların geri kalanı bunu fark ediyor ve bela aramak için etrafta toplanmaya başlıyor.

Deri kesimlerini tarıyorum, bir isim arıyorum, bir unvan arıyorum, son nefesini vermek üzere olan adamı arıyorum.

İri adam Beckham'la dövüşmeye başlıyor ve kardeşim şakağına indirdiği sert bir yumrukla onu yere seriyor. Yere düştü ve bar patladı.

Bana doğru ilerleyen bir adamın göğsüne tekme atıyorum ve sonra bir bira şişesi kapıp başka bir adamın kafasında kırıyorum.

Kadınlar ve motorcu olmayanlar kapıdan kaçarken ortalık karıştı. Haydutlar üzerimize çullandı.

Göz ucuyla birinin Beckham'ın kafasına cam kül tablasıyla vurduğunu görüyorum.

İki adamın çenesine vurup ikisini de yere düşürdüm. Üçüncü bir adam bana doğru koşuyor ama o gelmeden hemen önce Beckham'a kül tablasıyla vuran adam havada uçarak geliyor ve ona çarpıyor.

Ben de karşılık verirken birkaç darbe alıyorum. *Her yerdeler.* Bir isim kafamın içinde tekrarlanıp duruyor, beni devam etmeye zorluyor.

Gunner. Gunner. Gunner.

İntikamımı almak istiyorum.

Arka kapılar patlayarak açılıyor ve destek ekibi içeri doluşarak ilerleyen motorculara arkadan saldırıyor. Sonunda biraz hareket alanı bulduk. Beckham'ın şakağından kan akıyor ama o bölgede, eline geçirdiği her motorcuyu yere seriyor.

Bazen, kardeşimin Roma Gladyatörleri zamanında doğmasının daha uygun olacağını düşünüyorum. Roma'nın en ünlü adamı olurdu.

Bir saniyeliğine geri çekiliyorum ve bir adamın kafasını bara çarparken ve sonra başka birinin yüzüne dirsek atarken yaptığı işi hayranlıkla izliyorum. Ağabeyim bana hep iyi davrandığı için şanslıyım, yoksa çocukluğumu yaşayamazdım.

Tam o sırada gözüme bir şey çarpıyor.

Heartland'li kardeşlerimden birine bilardo ıstakası sallayan adamın kesiğinde *Başkan* yazıyor.

İstakayı sallarken gözlerim ona kilitleniyor, havadan başka bir şeye vurmuyor ve adını görüyorum.

Gunner.

Çenem sıkıştı. Yumruklarım sıkılı ve kanım kaynarken oraya **d o ğ r u** fırladım.

Kargaşayı yarıp ona odaklanıyorum. Adrenalin içime hücum ederken kulaklarımda bir gümbürtü var.

Stella'yı korumak için doğmuşum. Bu dünyaya bunu yapmak için geldim. Ben bu an için *yaratılmışım*.

Buzz onunla dövüşüyor, sallanan bilardo ıstakasını yumruklarıyla savuşturuyor.

ha

va. "Buzz," diyorum elimi omzuna koyarken. "Bu sikik *benim*." İtiraz etmedi. Sadece gözlerimdeki öfkeye bakıyor ve yoluna devam ediyor.

"Sen de ister misin?" Gunner bilardo ıstakasını sıkıca kavrarırken soruyor.

O savuruyor ve ben ön kolumu kaldırıp bana çarpmasına izin veriyorum.

Sırıttıyorum,

Acıyı hissediyor ve bunun öfkemi artırmasına izin veriyordum.

"Kızıma el kaldırdın," diye homurdanıyorum, bilardo ıstakasını bana tekrar vurmaya hazır bir şekilde geri sallarken.

"O sürtük garson mu?" diye hırlayarak soruyor. "Onu barda becermeliydim. Bunun için bana yalvarıyordu."

İçimdeki öfke patlıyor ve üzerine atılıyorum. Karşı koymaya çalışıyor ama mümkün değil. Onu her yönden alt ediyorum çünkü kız arkadaşım için savaşıyorum.

Birkaç sert yumruk, onu yere düşürüyor ve ben de onun üstüne düşüyorum. Dirseklerimi çenesine geçiriyorum ve sonra botuna uzanıp bir bıçak çıkarıyor.

Bıçağı bana saplamaya çalışırken bileğini tuttum.

Bıçak için kavga ederken "Bütün bunlar aptal bir kulüp sürtüğü için mi?" diye tıslıyor. "Onu da seni de sikeyim!"

Kolu havaya kalktı ve benim tutuşum kaydı. Beni karnımdan bıçaklamak üzereyken kolunu kendi kolumla engelliyorum ve bıçağı kalbine saplıyorum.

"Kimse Stella'ma dokunamaz," diye fısıldıyorum cesedinin üzerinde ayağa kalkıp ölümünü izlerken.

Haydutların geri kalanı kapıdan kaçarken, Heartland çocukları kontrolü ele geçiriyor. Bar darmadağın olmuştu. Gage ve diğer birkaç adam kulüpten çaldıkları silahları, malzemeleri ve bazı ekstraları dışarı taşıyorlar. Hepsini kulüp binasının bodrumunda saklamışlar.

"Ne oluyor lan?" Troy yanıma gelip ayaklarımın dibindeki cesedi görünce fısıldıyor.

"Onun bıçağıydı," dedim ona. Neden açıkladığımı bilmiyorum. Adam hak ettiğini buldu. "Stella benim korumam altında."

Bilerek başını sallıyor. "Sen ve kardeşin de bizim korumamız altındasınız. İkiniz de kalabilirsiniz."

Acele edip ayrılıyoruz, bisikletlerimizle kasabanın içinden geçiyoruz ve aklımda tek bir şey var...

Eve, kızımın yanına dönüyorum.

"Ne oldu sana böyle?" Kapısına geldiğimde Stella panik içinde sordu.

Gömleğim kanla kaplı ve o gözlerini kocaman açmış gömleğime bakıyor.

"Bu benim değil," diyorum içeri girip gömleğimi çıkarırken. Giysilerimin geri kalanıyla birlikte onu da çöp kutusuna atıyorum ve ben düş alırken o da gömleği yakmak için dışarı çıkarıyor.

İyi bir yaşlı kadın olacak.

Belime sardığım havluyla dışarı çıktığımda, elinde birayla kanepede oturmuş beni bekliyordu.

Kahretsin, *harika* bir yaşlı kadın olacak.

"Sanırım buradaki işin bitti?" diye soruyor yanındaki kanepeye oturduğumda. "Bu gideceğin anlamına mı geliyor?"

Ona bakarken başımı sallıyorum. "Burada hâlâ işim var." "Troy'un sana başka bir iş için mi ihtiyacı var?"

"Hayır. Benim işim seninle." "Ah..."

"Seninle evlenmek istiyorum, Stella. Sen benimsin. Bunu resmileştirmek istiyorum." Bana gülümserken yanakları pembeleşti.

"Gerçekten mi?"

"Evet. Gerçekten. Seni her şeyden çok seviyorum ve seninle evlenmek istiyorum.

Benimle evlenir misin?"

Kollarını boynuma dolayarak üzerime atladı. "Evet!"

Onun güzel kokusunu içime çekerken sırtıyorum.

Bu kızla evleneceğim, ona bir ev alacağım ve içini bir sürü bebekle dolduracağım.

Parmakları havlumu çözmeye başlarken ellerim gömleğinden yukarı kayıyor. Ve görünüşe göre şu anda başlıyoruz...

EPİLOG

Stella

İki ay sonra.

"GERGİN MİSİN?" OKULU BEKLERKEN NIXIE'YE SORDUM.

Otobüs.

"Hayır," diyor omuz silkerek. "Neden gergin olayım ki? Oradaki en zeki çocuklardan biri olacağım."

Gülmekten kendimi alamıyorum. Sanırım J Amca'sının ukalalığından biraz almış.

Okulun ilk günüydü ve Beckham onu motosikletiyle götürmeyi teklif etti. Otobüse binmesinin onun için daha iyi olacağını düşündüm. Zaten kolay kolay uyum sağlayamayacak bir çocuk ve göz korkutucu Beckham amcasına tutunarak gürültülü bir Harley'in arkasına binmek işlere hiç yardımcı olmayacak.

Jaxon kolunu omuzlarıma atarken "Unutma," diyor. "Okul bahçesindeki en büyük, en kötü çocuğu seç ve kıcını tekmele."

"Orası hapishane, ilkokul değil," diyor Nixie gözlerini devirerek.

"Gerçekten mi?" diyor şakacı bir sırıtışla. "Bende işe yaradı."

Yeni sırt çantasının askılarını kurcalarken ona "Harika olacaksın," diyorum. "Zaten bir arkadaşın var."

Otobüs köşeyi dönüyor ve yemin ederim ben ondan daha gerginim. Son kez vedalaşıyoruz ve kızım otobüse tırmanıp camdan bize el sallayan Zhu'nun yanına oturuyor.

Küçük kızımızı beşinci sınıftaki ilk gününe götüren otobüs uzaklaşırken gözlerim doluyor. Sadece iki ay oldu ve ben ona şimdiden çok bağlandım. Küçük ailemi seviyorum.

Jaxon bize şehrin dışında muhteşem bir dubleks ev aldı. Beckham üst katta tek başına yaşıyor ve bizim evde de Nixie için bir odamız var. Sürekli iki yer arasında gidip geliyor.

Sözüne sadık kalan Jaxon, The Outlaws ile olan saçmalıklar bittikten bir hafta sonra benimle evlendi. Hollow Gölü kenarında muhteşem bir tören ve sonrasında yeni arka bahçemizde bir parti oldu. Çocukların parti konusunda aşırıya kaçmamalarını sağlamak Beckham'ın göreviydi ve onun gözetiminde her şey olabildiğince sorunsuz geçti.

El ele evimize geri döndük.

Jaxon geniş bir sırtıyla, "Bunu beş yıl sonra kendi çocuğumuzla yapmak zorunda kalacağımıza inanmak çok zor," diyor. Doğmamış çocuğumuzdan bahsederken yüzünde her zaman durdurulamaz bir gülümseme vardır.

Elim karnıma gidiyor ve bunu düşünerek gülümsüyorum.

"Sence kız mı olacak erkek mi?" diye soruyorum.

"Umurumda değil," diyor durup beni kocaman kollarının arasına alırken. "Senden geldiği sürece mutlu olacağım."

Beni dudaklarımdan öpüyor ve ben de onun kucağında eriyorum, komşuların bizi izliyor olabileceğini umursamıyorum.

Şimdiye kadar alışmış olmalılar.

Bu ateşli motorcu ellerini üzerimden hiç çekmiyor. Ve daha mutlu olamazdım.

EPİLOG

Stella

On yıl sonra.

"NASIL GÖRÜNÜYÖRÜM?" YENİ RANDEVU GECEMDE ETRAFIMDA DÖNERKEN
SORUYORUM

Kıyafet.

Jaxon aç gözleri kararırken, "Sanki 1 r z 1 n a geçilecekmiş gibi," diyor.
Telefonunu yere atıyor ve yataktan kalkıyor.

Beni kaldırıp yatağın üzerine atarken kıkırdıyorum.

"Bunu sonraya sakla koca adam," diyorum üstüme tırmanırken. Oh,
tartışmanın ne anlamı var ki?

Yatakta öpüşmeye başlıyoruz ve tam kocamın sert aletini kalçamda
hissederken odaya girmeye çalışan biri oluyor.

"Git buradan!" Kapı kolu dönüp dururken Jaxon havlıyor ve sonunda
açılıyor.

Bu Matthew. Dört yıl önce gelen son üyemiz.

"Ben de gitmek istiyorum," diyor Jaxon oflayıp puflayarak yanımdaki
yatağa düşerken.

Yatağa tırmanırken "Sen farkına varmadan dönmüş olacağız," diyorum
küçük adamıma. "Kuzenin Nixie de bebek bakıcılığı yapmaya geliyor."

Onun adını duyunca yüzü aydınlanıyor. Nixie şimdi yirmi yaşında ve
dünyanın en iyi bebek bakıcısı. Dallas'ta bir üniversiteye gidiyor,

ama yaz için evde ve şehirde bir arkadaşıyla yaşıyor. Hâlâ onun yanımda olmasını özleyorum ama onun her zaman olacağını bildiğim akıllı ve yetenekli bir kadın olarak büyümesini izlemeyi seviyorum.

Bizi çok gururlandırdı. Özellikle de Jaxon ve Beckham'ı. Ne zaman odaya girse yüzleri ışıltıyor.

Kapı zili çalıyor ve Matthew küçük bir şimşek gibi havalanıyor, ciyak ciyak bağırarak koridorda koşuyor.

Tekrar yalnız kaldığımızda Jaxon, "Bu elbise tam bir işkence," diyor. Avucunu dizime koyuyor ve elini kalçamdan yukarı kaydırmaya başlıyor, daha yemeğe başlamadan tatlıya ulaşmak istiyor.

"Bu düşünceni unutma," diyorum bileğini kavrayıp tutarken. "Beni bilirsin. Bir randevudan *önce* asla dışarı çıkmam."

"İyi bir kızla çıkmanın tehlikeleri."

Ona doğru eğildim, dudaklarımı dudaklarının üzerinde gezdirirken saçlarımın yüzüne düşmesine izin verdim. "Ve bunu sakın unutma, kötü çocuk."

Biz aşağı inerken Jaxon inliyor ve pantolonunun içindeki kocaman aleti ayarlıyor. Dört çocuğumuz şimdiden Nixie'nin üzerine tırmanıyor ama o aldırıyor gibi görünüyor.

"Hey, Stella!" diyor Amber kafasına atlarken. "Hey, J Amca." "Amber, dikkatli ol!"

"Sorun yok," diyor Nixie gülerek. Amber'ı yere yuvarlıyor ve gıdıklamaya başlıyor, ta ki altı yaşındaki kızım o kadar çok gülüyor ki yeni halımıza işeyecek diye endişeleniyorum.

"Bu canavarlarla iyi olacak mısınız?" Jaxon sandalyeden deri pantolonunu çekip giyerken soruyor.

Yardım edemiyorum ama onu kontrol ediyorum. Kasabanın en kötü adamının kanatları altında olduğumu bilmek her zaman çok heyecan verici.

Kolundan tutup onu kapıya doğru çekmeye başlarken "İyi olacak," diyorum. "Eğer bir sorun yaşarsa, yeni erkek arkadaşını arayabilir."

Nixie kocaman gözlerle bana bakarken yanakları kıpkırmızı oldu. "Ne?!" Jaxon bağırıyor. "Erkek arkadaş mı? Ne erkek arkadaş?!"

Onu tüm gücümle çekiyorum ama tek yaptığım ayaklarımın ona doğru kayması oluyor. Bir gökdeleni yerinden oynatmaya çalışmak gibi.

Nixie utanmış görünerek, "Sadece bu adam," diyor. "Birbirimizi görüyorduk."

"Nasıl oluyor da bunu şimdi öğreniyorum?"

"Çünkü çıldıracağını biliyorum."

Jaxon öfkeli görünüyor. "Çıldırmiyorum!"

Nixie yardım için bana bakıyor ve ben de başımı sallıyorum. "Çıldırıyorsun."

Kesimini düzeltip saçlarını geriye doğru düzleştirirken, "Benim için sorun yok," diyor. "Adı ne? Nerede yaşıyor? Sabıka kaydı var mı?"

Nixie iç çeker. "Carter. Söylemiyorum. Hiç sanmıyorum." Jaxon homurdanıyor. Bundan hoşlanmadığı çok açık.

Kalbim zavallı kız için atıyor. Böylesine koruyucu ve bölgeci bir adamın amcası olması kolay değil. İnanın bana, biliyorum. Benim de öyle bir kocam var.

Kolay olmayabilir ama eğlenceli olduğu kesin.

"Hadi," diyorum onu tekrar çekmeye çalışırken. Bu sefer bana izin veriyor. "Yarım saat içinde rezervasyonumuz var."

"Pekâlâ," diyor Nixie'ye sert bir bakış atarken. "Bu adamla tanışmak istiyorum. Bu konuda endişeliyim."

"Sen güzel karına randevu gecende iyi vakit geçirtmek için endişelen. O bunu hak ediyor."

Jaxon'ın gözleri bana dönüyor ve içim ürperiyor. "Kesinlikle hak ediyor," diyor hırlayarak. "Ve ona hayatının gecesini göstereceğim."

Beni kocaman kollarına alıp evin dışına taşıırken bir çığlık atıyorum.

"Araba mı, bisiklet mi?"

Sormasına gerek var mı?

"Bisiklet."

Sırıttıyor. "İşte benim kızım."

Birkaç dakika sonra motosikletinin arkasındayım ve onun güçlü gövdesine yapışmış durumdayım. Parmak uçlarım kocamın sert, yontulmuş karın kaslarına gömülürken motorun bacaklarımın arasında titreştiğini hissedebiliyorum.

Bu adamla nasıl bu kadar şanslı oldum bilmiyorum ama oldum. Onunla ata binmeyi seviyorum. Onunla ilgili her şeyi seviyorum.

Geçtiğimiz on yıl inanılmazdı.

Motoru çalıştırıyor ve saçlarımızda ılık bir esinti, tam bir özgürlük hissiyle yolda uçuyoruz.

Önümüzdeki on yıl daha da iyi olacak...

Tabii bu motosikleti elinde tuttuğu sürece.

EPİLOG

Jaxon

Yirmi beş yıl sonra.

YAŞLI HANIM'IMIN SAÇLARINDA BIRAZ BEYAZLIK GÖRÜYÖRÜM.

Güneş ve neden bilmiyorum ama sanki biri içimdeki bir düğmeyi çevirmiş gibi beni tahrik ediyor.

Kollarımı ona dolayıp vücuduma doğru çekerken kıkırdıyor. Hâlâ gençliğimdeki kadar iri ve güçlüyüm. Sakallarına biraz ak düşmüş olabilir ama hâlâ Stella'nın evlendiği o sert alfa erkeğiyim.

"Sana ne oldu böyle?" diye soruyor sırtarak, ben boynunu öpmeye başlayınca. "Garaj yolundayız. Komşularımız var, biliyorsun değil mi?"

"Saçların," diye homurdanıyorum zonklayan sertliğimi ona doğru bastırırken. "Hoşuma gidiyor o."

"Tanrım," diyor beni i t m e y e çalışırken. Ben gitmiyorum. Herhangi bir yerde. "Yarın boyatacağım. Korkunç bir şey." "Çok seksi."

"Köklerim görünüyor! Bakmayı kes!"

"Kızıma bakmaktan asla vazgeçmeyeceğim," diyorum onu dudaklarından sertçe öperken. Bana karşı koymayı bırakıyor ve vücuduma yaslanarak jöleye dönüşüyor. Bu kız benim kollarıma ait.

"Dur," diyor inleyerek. "Torunlar her an burada olabilir."

Ellerim onun kıvrımlarında sıkılaşıyor. "O zaman elimizi çabuk tutsak iyi olur."

Bana o sert bakışını atıyor ama sert sikimi ona doğru bastırdıkça o sert bakışın inlemelere dönüştüğünü biliyorum.

"Otuz saniyen var," diyor yola bakarken.

Onu kucağıma alıp garaja götürüyorum ve küçük elini geniş omuzlarımda gezdirmeye başlıyor. Biz geçerken düğmeye basıyor ve garaj kapısı kapanmaya başlıyor, bize ihtiyacımız olan mahremiyeti sağlıyor.

Yetişkin çocuklarımız yakında burada olacaklar ama umurumda değil. Prensesimin içinde olmalıyım.

Onu yeni bisikletime bindiriyorum ve elbisesini yukarı kaldırıp bana külot giymediğini gösterirken ona hayran olmak için geri çekiliyorum.

"Siktir Stella," diyorum keskin bir nefesle ona doğru giderken.

Sert ve vahşi bir şipşaktı ve dışarıda bir arabanın durduğunu duyduğumuzda boğucu garajda ikimiz de nefes nefese ve ter içindeydik.

Kendini hızla toparlarken gözlerim muhteşem karıma kilitlendi. "Nasıl görünüyorum?" diye soruyor.

"Az önce sikilmiş gibisin."

Gülerek omzuma vuruyor ve sonra kapıya yöneliyor.

Bisikletime yaslanıyorum ve o seksi elbisenin içinde hareket eden kışını izliyorum. Bunca yıldan sonra hâlâ çok güzel.

Ve hala benim.

Bu kadını ruhumun her zerresiyle seviyorum ve hep seveceğim. O

benim kızım. Benim yaşlı kadını. Benim bir tanem.

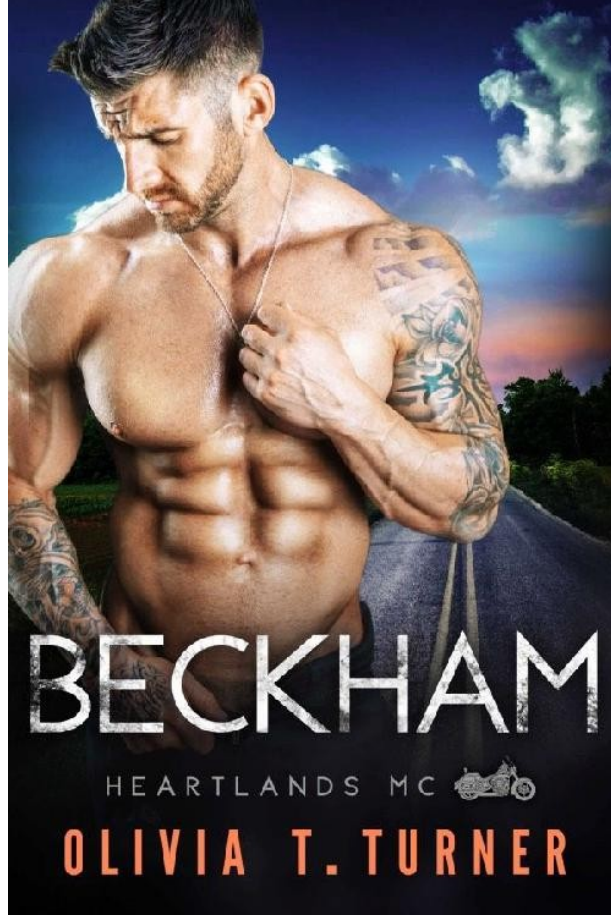
Benim Stella'm.

Ve herkesin bunu bildiğinden emin olurum. Çünkü o *bana* ait.

Beckham için hazır!

Onu buradan alın:

Beckham

Yazan: Olivia T.

Turner ☐ [Bugün ön
sipariş verin!](#)

Heartlands Motosiklet Kulübü Onuncu Kitap

13 Ağustos 2020'de geliyor!

OTT'A TAKINTILI OLUN

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından
Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı bütün şirketi satın aldım. Ofisimde benim altımda çalışacak.

Altımda, üstümde, yanımda.

pozisyon.

Bu genç masum kız, çalışanlarımı nasıl çalıştırdığımı öğrenecek.

Zor.

Ve yeni zengin CEO'sunun zaten ona *takıntılı* olmanın ötesinde olduğunu.

Bu baskın ve güçlü CEO, fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak! Sadece bana mı öyle geliyor yoksa takım elbiseli ve kravatlı seksi kaslı bir alfadan daha iyi bir şey yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

Ücretsiz kopyanızı almak için buraya tıklayın!

GELİN VE ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA
KATILIN!

[OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!](#)

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Over The Top Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

AUDIOBOOKS

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın!

En sevdiğiniz OTT hikayelerine her zaman yenilerini ekliyorum!

[OTT Sesli Kitapları](#)

ÇEKİNME. GEL BENİ TAKIP ET.

SEN İSTEMEDİKÇE İSİRMAM.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesi şu adreste bulunabilir:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
  - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
  - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

